

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

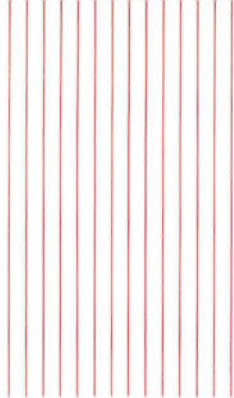
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

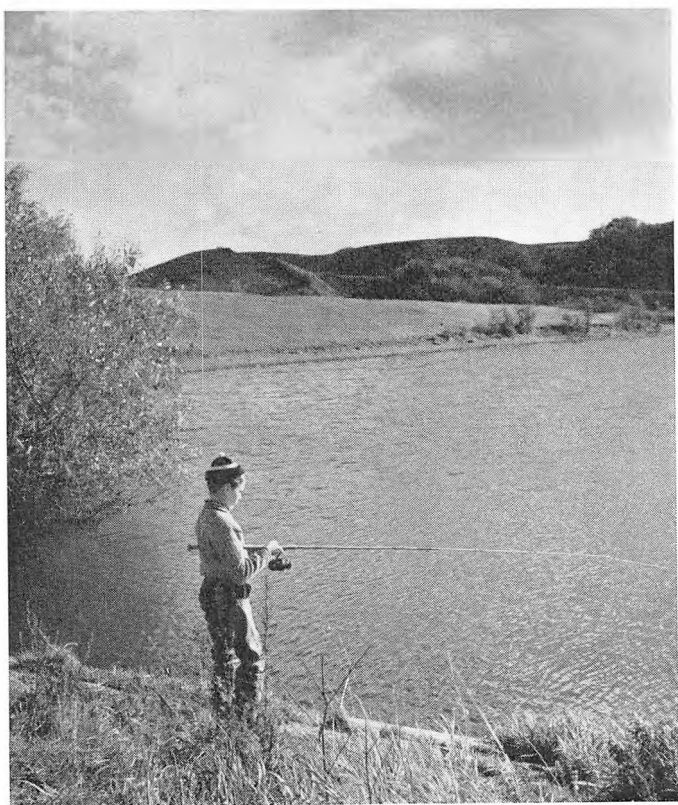

DEN JYSKE
IDRÆTSSKOLE
VEJLE

ÅRSSKRIFT 1957

Statens pædagogiske Studiesamling
København

ÅRSSKRIFT 1957

UDGIVET AF
DEN JYSKE IDRÆTSSKOLES ELEVFORENING

Konrad Jørgensens Bogtrykkeri, Kolding.

DE SMÅ GLÆDER

På visse tidspunkter i et menneskes liv dæmrer en eller flere af denne tilværelses gåder, idet øjnene lukkes op for livets sande og reelle værdier — nogle finder frem til flere end andre, men de fleste opdager på et eller andet tidspunkt, at en hel del af det, de har hilet efter livet igennem, i høj grad er forlorent og forgængeligt og uden nævneværdig indflydelse på den menneskelige lykke.

Desværre er der mange, der først får øjnene lukket op for dette på et temmelig sent tidspunkt af deres liv, hvorfor de ikke får det ud af tilværelsen, som de oprindeligt havde mulighed for.

Årsagerne hertil kan være mange.

I en tid, som den nutidsmennesket gennemlever, hvor materialismen, karrierejageriet og fortravletheden er skruet op i et unaturligt plan, hvirvles mennesket let ind i en malstrøm, som uhyre ofte bevirker almindelig begrebsforvirring -- vender op og ned på meningen med menneskelivet.

Det menneske, der ikke selv vil stoppe op en gang imellem — vurdere tingene — prøve at finde ind til selve livets mening, levnes i vore dage ikke mange muligheder for at finde sig et reelt ståsted — langt mindre til at finde ind til de sande livsværdier.

Ganske vist finder man ofte værdiernes uforanderlighed benægtet i vore dage, og indrømmes må det jo, at de videnskabelige og tekniske landevindinger har vendt op og ned på mange af fortidens teorier og åbenbaret uanede muligheder, men mennesket er stadig det samme — om end det har til-

egnet sig en noget ændret indstilling til tilværelsen — og livsværdierne er de samme.

Det, der dannede baggrunden for vore forfædres menneskelige lykke og gav deres liv et reelt indhold, har stadig muligheden for at give os det samme — samt yderligere hjælpe os til at få begreber og ting sat på plads — hjælpe os ud af vor mere eller mindre forvirrede og forjagede tilværelse.

Det er som oftest i vor materielle forjagethed, vi flyver de sande livsværdiers dør forbi.

På forskellig vis rækkes der os til stadighed en hjælpende hånd til at finde ind til disse, blot vi vil give os tid til at stoppe op og tage imod denne udstrakte hånd.

Blandt det, der i denne forbindelse har haft størst betydning for mig, er et lille digt af vor store lyriker, Nis Petersen, nemlig digtet: De små børns smil fra »Naltens Pibere«, der lyder:

Jeg samler på de små børns smil
— de små børns lyse smil,
og brød man op mit hjertes skal
med bor, med dirk, med fil —

man fandt den største samling smil,
som nogentid er set
— man fandt det blide genskin af,
hvad tusind børn har let.

Og trådte du mit hjerte ned
og knuste det til slut,
så skete kun i samme stund,
dets arme væg var brudt —

at små børns smil, de lyse smil
brød ud, kom løs, blev fri
og fyldte mig og fyldte dig
med sollyst skælmeri.

Se derfor plukker jeg, hvergang
der blomstrer smil på kind,
et lille smil og lukker det
i hjertets skatskab ind.

Nis Petersen havde en forunderlig evne til at finde frem til det centrale her i tilværelsen og til at give dette udtryk i sine digte, derfor får man altid dybtgående tanker til overvejelse, når man møder et af hans digte.

Et digt som ovenstående vil det være synd at plukke fra hinanden og forklare, det skal læses i sin fulde sammenhæng, men så meget skal dog siges, at ingen steder finder vi vel bedre udtrykt, at de små glæder — de små børns smil — fuldt og helt kan fylde menneskets tilværelse og give dets liv indhold, så det kan stå selv de hårdeste prøvelser igennem.

Store opmuntrende begivenheder møder vi mennesker kun lejlighedsvis, ja, nogle møder dem måske aldrig, derfor betyder det overordentlig meget for os, at vi oplæres til at kunne glæde os over »småtingene« i tilværelsen.

Det er dem, vi skal samle på.

Imidlertid føler man på gang på gang, at nutidsmennesket er blevet forvænt og forkælet til det blaserte, og kun meget store begivenheder kan begejstre og henrykke det, alltså kun de virkelig store glæder opmuntrer det.

Af denne grund mistes desværre kontakten med det væsentlige oplivende moment, som netop er de mange små glæder. Dem har vi allesammen mulighed for at møde hver eneste dag, såfremt vi vil se og høre dem.

Det, et menneske glædes over her i tilværelsen, siger noget meget betydningsfuldt om dette menneske, men det er desuden afgørende for, hvordan »humørbarometeret« står, og derigennem afgørende for den pågældendes indsats i den daglige gerning. Er humøret ikke nogenlunde, går arbejdet meget trægt fra hånden, al inspiration udebliver, såvel den, man selv skal bruge, som den, man kan give andre.

Blandt de mange ting, som vi derfor bør finde betydningsfulde at kæde ind i vor tilværelse og daglige arbejde, må være dette: at samle på de små glæder, ja, det må endda være det væsentlige, fordi det bygger op og styrker.

Drager man i nutiden sammenligning mellem menne-

sker i vidt forskellige milieuer, kommer man gang på gang til det resultat, at de, der tilsyneladende lever under usle og elendige kår, ofte synes at være de mest lykkelige, taknemlige og glade.

I modsætning til disse ser man mennesker med overflod af materielle goder være ideligt bekymrede og i dårligt humør. Der skal overordentlig meget til at glæde og henrykke disse — her er »de små børns smil« ikke nok.

Førstnævnte — de under de usle kår og til dels blottet for materielle goder — de er netop i stand til at glæde sig over småtingene.

Mange vil sige, at det er de nødt til, men det er ikke alene forklaringen.

Der ligger noget endnu dybere bag.

Det enkelte menneskes krav til tilværelsen er afgørende for, hvad det stiler imod, og hvad det tager som selvfølgeligheder.

Imidlertid ligger den egentlige og dybtgående forklaring i selve menneskets opdragelse, det er igennem denne, at det afgøres, hvad man lærer at glæde sig over, ja, det er igennem opdragelsen, at hele vor indstilling til tilværelsen — til livet — formes.

Findes der større oplevelse end synet af den umiddelbare glæde, et lille barn kan fremvise over en tilsyneladende betydningsløs genstand, eller den hjertelige latter, som barnet udstråler ved synet af en beskeden grimasse eller bevægelse?

Nej, evnen til at kunne glædes over småtingene har vi fået i vuggegave, den kan udvikles og bevares gennem opdragelsen, så den holder livet igennem.

Lyt til børns samtaler, se dem i deres små glæder og forventninger — umiddelbarheden lyser frem overalt, ja, man fristes til at sige renheden i deres sind.

De voksne — derimod — er som oftest blevet blaserte, stiller store krav — især de, der har det bedst — de finder af disse grunde kun få opmuntringer, hvorfor de også til spreder surhed og uoplagthed om sig.

Dette at tage en dag ad gangen og finde det oplivende i hverdagens små hændelser, det er dette, der bygger den enkelte op, styrker og inspirerer til en helstøbt indsats.

Når vi en gang imellem standser op og iagttager de menneskers tilværelse, der har udrettet mere end almindeligt, ser vi gang på gang, hvordan disse har forstået betydningen af at samle på de små glæder.

Når vi gennem biografier og andre beretninger stilles ansigt til ansigt med »de store«s liv og levned, falder vi gerne i beundring over, at de i den grad har kunnet overvinde sig selv, har kunnet forme og indordne deres tilværelse efter afsavnets og karakterfasthedens love.

Man siger uvilkårligt til sig selv: sådan burde jeg også leve. —

Men det bliver ved det gode forsæt, man nøjes med at beundre andres indsats og levned.

Den, der ofrer sig fuldt og helt for f. eks. humanitære opgaver, må lide afsavn, må nøjes med at lade sig opmuntre af de små glæder. Disse er tilstrækkelig støtte til at give kommende styrke til at fortsætte den uegennyttige indsats.

Imidlertid tror jeg, at man kan lære meget mere af de tusinder af uomtalte, der i det skjulte ofrer hele deres tilværelse i kampen for andre — i kampen for det daglige brød.

Jeg tænker i denne forbindelse bl. a. på de mange enlige mødre, der pludselig står alene med en større eller mindre børneflokk og en meget minimal økonomisk støtte. Hvad en sådan enlig mor er i stand til at udrette, grænser meget ofte til det utrolige. Ikke så meget dette at få det til at løbe rundt, men snarere de umenneskelige pligter og arbejdsopgaver en sådan mor som oftest tager sig på.

Døgnet rundt — så at sige — er hun i aktivitet, hele hendes liv er en stor arbejdsindsats uden pauser. Hun slider i bogstavelig forstand sig selv op.

Hvis ikke en sådan mor var i stand til at samle på »de små børns smil« — på de små glæder, ville opgaven være håbløs og uløselig for hende.

Derfor er en sådan mor et eksempel, vi alle skal lære af. Vi skal ikke nøjes med at beundre hende, det hjælper hverken hende eller os. Nej, tænk på hende i de stunder, hvor dagliglivets små bekymringer tager humøret fra os, når vi synes, at vi er hårdest ramt eller belastet med for store arbejdsopgaver.

Tænk på hende i en sådan stund, så vil hun kunne hjælpe dig, selvom det vitterligt var hende, der burde have din hjælp.

Det væsentlige af alt det, som du virkelig har brug for med henblik på at »bygge dig selv op«, det kan livet — dagliglivet, menneskene, du møder på din vej — lære dig, hvis tanke og sind er opladt derfor.

Den daglige tilværelse — hverdagslivet — kan være en hård og streng læremester, men med sanser og sind åbnet derfor, giver den os de sande værdier at leve videre på — værdier, der holder og bygger op.

Ethvert menneske skal livet igennem opmuntres for at øve sin indsats, ja, for i det hele taget at leve, men hvor vi henter denne opmuntring, er til dels af underordnet betydning. Blot skal vi være klar over, at søger vi den kun i de store oplevelser, får det store flertal af os ikke tilstrækkeligt, da lider vi gang på gang skibbrud, — da får vi for lidt ud af tilværelsen.

Den dag et menneske har lært at opmuntres af de små glæder, vil alt tage sig helt anderledes ud. Livet vil få mening — nedbrydende følelser som misundelse, mindreværd, had m. fl. vil fortone sig — man får en helt anden lyst til tilværelsen, man bliver lysseer, optimist, føler, at man kan udrette meget mere, får meget mere ud af det daglige arbejde, man bliver pludselig i stand til at sprede glæde og opmuntring blandt sine medmennesker.

Kort sagt: man får værdi som menneske.

Det er ikke blot de store begavelser, der udretter betydningsfulde ting her i tilværelsen. Dette er enhver beskåret, når man først har fået fat i de sande og reelle livsværdier.

Disse er imidlertid mange, og jeg vil meget nødtigt mis-

forstås derhen, at det kun er de små glæder, der betyder noget her i livet, men jeg er af den absolutte opfattelse, at de er noget centralt, og dertil kommer, at det er os alle beskåret at opleve dem uden hensyn til social position, eksaminer, store evner og anlæg, og hvad der ellers måtte kunne adskille mennesker.

Når en mand som Nis Petersen kunne finde ind til de livsværdier, han i sin berømte digtning har beskrevet — på baggrund af et i høj grad forhutlet liv som vagabond uden antydning af materielle goder, så må det være de fleste af os beskåret at øse af de små glæder og samle på de små børns smil.

Hvor ville mange menneskeskæbner forme sig anderledes, om alle ejede denne livskunst.

Men --- det er aldrig for sent at nemme den.

Tage Søggård.

(Det, der ikke står på dagsøvelser —.)

EN GOD »VÆRTINDE«

Der hører mere til at være en god værtinde end at have hjem og bordets goder i orden. — Der hører også mere til at være en god leder end at skrive en god dagsøvelse og at undervise dygtigt i denne.

Det er slet ikke sikkert, at hjem + servering er i tip-top orden hos den gode værtinde; men én ting er sikkert, gæsterne befinder sig godt og kommer gerne og snart igen.

Det er slet ikke sikkert, at man er en god leder, fordi uddannelse, viden og dagsøvelse er i orden, dette er blot at betragte som et solidt og uundværligt fundament at bygge på —; men derimod er det sikkert, at lederen er god, hvis gymnasterne efter overstået time går glade og selvforglemmende ud af salen, glædende sig »til næste gang«.

En leder bør nemlig også — som den gode værtinde — forstå kunsten: at være en god værtinde, hvis hendes arbejde fuldtud skal lykkes. Det er for mange en medfødt evne. Enkelte lærer det ad åre. Andre aldrig.

Jeg indrømmer, at emnet er noget ukorrekt at skrive om; men da jeg — efter utallige samtaler med mine elever — ved, at netop dette er noget meget væsentligt for dem, prøver jeg — i håbet om, at jeg dermed rækker en hjælpende hånd til den unge leder.

En god værtinde er altid parat til at »tage imod«, når gæsterne indfinder sig. Det er lederen også. Hun (eller han) behøver slet ikke at gå rundt og tale med sine elever, blot det, at hun er der og møder gymnasterne med et varmt smil eller blik, er nok. — Hendes egne eventuelle sorger og

bekymringer skal hun — fra denne stund — have gent eller glemte, så længe undervisningen varer. Timen sættes ved dens bestemte tid straks og livfuldt igang. Eventuel nødvendig besked fra lederen venter, til gymnasterne har varmen, hvorefter eventuelle nye elever bydes velkommen. Er mødeprocenten høj — varme, vind, væde eller eventuelle andre nærliggende forhindringer til trods — får gymnasterne samtidig et anerkendende ord derfor. Så tages der energisk fat på undervisningen. Ingen unødige pauser. De eventuelle nye elever hjælpes tilrette, alt imens der arbejdes af både elever og de mere velbefarne gymnaster, som selvfølgelig i samklang med lederen er 100 pct. indstillet på, at disse omgående skal føle sig vel til mode i de for dem fremmede bevægelsesbaner og i det ukendte milieu.

Når ca. den halve tid af undervisningstiden er gået (som ikke så nær alle steder er en fuld klokke-tid), pauseres der rent legemligt. — Gymnasterne kan sidde eller ligge, som det passer dem. Lederen står et sted, så hun med ganske naturlig talestemme kan høres af alle. Nu bør hun have lidt godt at sige sine elever og helst noget, som intet har med gymnastik at gøre. Noget aktuelt. — En lille oplevelse. Et lille »guldkorn«. (Saml på dem!) Meningen må blot stå klart: at sætte tanker i sving hos gymnasterne. Dette »noget« afføder ofte en lille diskussion gymnaster og leder imellem, som lederen så diplomatisk, men bestemt afbryder, når tiden for det lille »frikvarter« er udløbet. Så tages der atter fat med fornyet lyst og energi.

Efter en god omgang afsluttende øvelser forlader gymnasterne — hvis timen fuldtud er lykkedes — glade, varme og energifyldte salen for at nyde det tiltrængte brusebad. — Lederen — værtinden — følger sine elever til omklædningsrummet, hvor hun taler lidt i flæng, hvor der — psykologisk eller praktisk — er mest brug for hende. Hvis et nyt hold venter på hende, må hun også her hurtigt lede eventuel samtale til afrunding og slut. For — det næste hold har samme krav på hende både som leder og værtinde. I den efterfølgende time erfarer hun — som utallige gange før — at

undervisningen forløber endnu mere livfuld end i den foregående. Der er nemlig sket det mærkelige, at det foregående holds glæde og arbejdshumør har sat hendes eget et par grader op.

*

Som ringene breder sig i vandet, når en sten kastes deri, vil en følge af den glæde, som gymnasterne gerne skulle erhverve sig i en god gymnastiktide, brede sig og kaste skær over deres daglige virke.

En erfaren leder ved, at det har langt større menneskelig betydning, at glædens ringe breder sig, end at gymnasterne får lært nogle meget fine og svære sving.

En god værtinde ved, at det har langt større betydning, at ringene af hendes hjems varme og hygge breder sig, end at hun serverer nogle meget fine og velsmagende kranser.

Et lille guldkorn:

L i v e t s v æ r d i e r :

Hvis to mennesker møder hinanden, og de har 10 kr. hver, som de bytter, går de fra hinanden med samme værdi i behold. Men hvis to mennesker mødes og bytter gode tanker med hinanden, så går de fra hinanden dobbelt så rige, som de kom.

Se, det er forskellen mellem åndelige og økonomiske værdier i livet.

Hermed sendes I de bedste hilsener fra både Troels og mig. Tak for hilsener og breve i 1957!

Glædelig jul og lykkebringende nytår!

Signe Troelsen.

SPRÆNGTE TRADITIONER

Det er med forventning og glæde, vi gamle elever ser hen til den dag, da vi kan mødes på vor nye skole. Den jyske Idrætsskole er snart færdig, og vi vil så til den tid have fem moderne gymnastik- og idrætsskoler i Danmark til rådighed ved lederuddannelsen af danske delingsførere.

Vi har her et område, hvor vi med rette kan være stolte; der er ikke mange andre lande, der kan vise noget tilsvarende, når det drejer sig om uddannelse til et frivilligt ungdomsarbejde. Det kunne være interessant at undersøge ungdomsarbejdets placering i andre lande, men det får vente til en anden lejlighed.

Jeg vil stille det spørgsmål: »Udnytter vi vore muligheder?« »Benytter dansk ungdom sig i tilstrækkelig grad af de chancer, der findes?«

Ifølge opgivelserne fra gymnastik- og idrætsskolerne er der på vinterens kurser omkring 400 elever. Hvis kapaciteten blev udnyttet fuldt ud, ville der vel være plads til ca. 800 elever. I 1942 blev der på de to gymnastikhøjskoler uddannet omkring 400 mandlige delingsførere; tager vi i betragtning, at flere af skolerne nu også har kvindelige elever om vinteren, ser vi, at der i dag uddannes færre mandlige delingsførere end under krigen, til trods for, at vi nu har tre idrætsskoler mere.

Af det her nævnte må ikke drages den slutning, at så har vi altså for mange skoler. Vi må rette blikket den anden vej og spørge om grunden til denne for vort ungdomsarbejde så uheldige udvikling.

Vi har netop i disse år de store årgange, og der har vel aldrig tidligere været så hårdt brug for et positivt ungdomsarbejde som netop i dag. Der har iøvrigt heller aldrig været så gode muligheder som i dag. Det vigtige må derfor være at finde frem til, hvorfor disse muligheder forsømmes.

Lad os se lidt på ungdomsarbejdet; jeg vil i det væsentlige beskæftige mig med ungdomsarbejdet på landet. Sognets ungdomsarbejde har så mange rige traditioner bag sig, at man bliver rørt til tårer, når man hører de »gamle« fortælle om det. Men det er, som om traditioner har en forbløffende evne til at overleve sig selv — vi ser det vel stærkest på det politiske område — og i samme grad, traditionerne overlever sig selv, bliver de en hemsko for arbejdet, om man da ikke vover at bryde traditionerne. Man kan vel iøvrigt også med nogen ret spørge om, hvorfor vore bedste forældre skal have eneret på at skabe traditioner; hvorfor skal de unge i dag ikke have deres chance for at forme deres egen tid og give den et indhold, der passer til dem?

Jeg vil derfor nu prøve at sætte lidt krudt under nogle af de traditioner, der har været gældende på bjerget hidtil, i håb om at de vil blive sprængt, og nye må gro frem. Det er en kendsgerning, at antallet af unge på landet formindskes. Det sker til stor sorg for dem, der begrænser ungdomsarbejdet til at være et spørgsmål om at stille et karle- og pigehold til forårsopvisningerne. Men denne begrænsning er jo kunstig. Antallet af børn og helt unge i sognene er ikke gået tilbage, og det er vel så naturligt at flytte hovedvægten af det idrætslige ungdomsarbejde til disse yngre årgange, der ofte i en uhyggelig grad forsømmes.

Der skulle også være en chance for, at andre idrætsgrene end gymnastik kan vinde forøget indpas i sognene. Kan der ikke stables et karlehold på benene, kan der da altid blive et hold til badminton eller bordtennis. Ikke mindst fri idræt skulle have en chance, her kræves der som bekendt kun en mand for at danne hold. Det kræver dog vist en anden indstilling fra ledelsens side. Til trods for, at landbougdommen i realiteten har langt bedre muligheder

for træning end byungdommen, så sætter man fra ledelsens side en maksimumsgrænse med hensyn til præstationerne ved konkurrencerne. Det svarer til, at man ved gymnastikopvisningerne forbyder gymnasterne at springe over bukken i mere end højst tredje hul. Hvis man tror, man kan få idrætsungdommen til at gå ind for den frie idræt på de betingelser, tager man fejl. Jeg garanterer for, at dansk gymnastik ville være en saga blot, hvis man var gået frem efter samme princip der. Enhver behændighedsøvelse fra forlæns kolbøtte og opefter stiller i virkeligheden større krav til idrætslig færdighed end maksimumskravene til idrætskonkurrencerne.

Der har i mange år været talt om, at foreningsarbejdet var spredt over for meget i sognet, uden at man dog har gjort noget videre for at samle det. Det synes mig at være en nødvendighed, at de forskellige foreninger søger et nærmere samarbejde for i fællesskab at kunne tilrettelægge arbejdet og løse problemerne. Det er jo dog til syvende og sidst de samme unge, det drejer sig om.

En af de centrale opgaver er efter min mening at virke for at skabe gode ydre rammer om ungdomsarbejdet. Lad mig pege på en enkelt ting. Der bygges i disse og de nærmest kommende år over hele landet en række nye skoler. Det er vigtigt, at ungdomslederne allerede under forberedelse af disse skoler kommer ind i billedet, så de får en chance for at være med til at træffe bestemmelser på de områder, hvor ungdomsarbejdet senere vil være interesseret i den nye skole. Jeg vil betragte det som en gevinst, den dag de sidste tre forsamlingshuse er placeret på frilandsmuseerne i Lyngby, Odense og Århus. Disse forsamlingshuse har i mange tilfælde aftjent deres værnepligt. Ungdomsarbejdet har i disse år en chance for at komme ind under gode forhold; alt for ofte forsømmes denne chance. Der er intet at sige til, at mange af de unge ledere taber humøret, når de efter et ophold på en af vore smukke idrætsskoler kommer ind i disse forsømte forsamlingshuse uden sanitære anlæg. Disse huse egner sig fortrinligt til

andespil o. lign., men er lidet egnede som ramme om et positivt ungdomsarbejde.

En anden grund til, at ungdomsarbejdet bør centraliseres, er, at det for mig at se er den eneste mulighed for, at lederspørgsmålet bliver løst. Det er nødvendigt, at man fra foreningsledernes side sætter aktivt ind på dette område; grundlaget for alt ungdomsarbejde: lederspørgsmålet, må ikke være henvist til tilfældigheder. Der bør være en mand fra sognet på delingsførerskole hver vinter, der er såvel sommer som vinter brug for fire—fem ledere, hvis ungdomsarbejdet skal omfatte alle aldersklasser i et sogn. Endvidere bør alle lederne mindst en gang hvert år på et kortere eller længere kursus.

At vore idrætsskoler kører på delvis halv kraft, viser med al tydelighed, hvor uendelig meget der bliver forsømt landet over. Skulle arbejdet gøres så godt som i de bedste sogne over det hele, ville vi få brug for mange flere idrætsskoler i den kommende tid.

Efterhånden som skolerne udbygges landet over, ser vi det glædelige, at lærerne i stigende grad tager sig af gymnastik- og idrætsarbejdet for børnene og de unge. Skoleidrætsmærkernes og ungdomsidrætsmærkernes tal stiger fra år til år. Det er glædeligt, at lærerne tager sig af det arbejde, som foreningerne på grund af manglende løsning af lederspørgsmålet ikke er i stand til at klare. En tilfældig spiller med en fløjte i munden er for dårligt et grundlag at bygge et ungdomsarbejde op på.

En og anden vil måske sige, at det er meget hyggeligt, vi skal samles på skolerne, men hvad så med vore fester, dem får vi jo da ikke lov at holde i skolernes fine nye gymnastiksalc? Lad mig sige det rent ud, at jeg tror, vi med hensyn til festerne bør foretage en radikal udrensning i vort ungdomsarbejde. Lad os få fjernet alle disse andespil og offentlige baller fra foreningsarbejdet. En fest, der kun har til formål at samle penge sammen, er direkte negativ. Hvis ungdomsarbejdet går godt, er de unge også villige til at betale, hvad det koster at holde det i gang; de ungdomsledere, der

har en så ringe tiltro til ungdommen, at de kun tør tage en ordentlig betaling ved baller og andespil — ved disse lejligheder skal de jo nok sørge for at få blokket de unge — burde i virkeligheden fjernes fra ungdomsarbejdet. Der er grund til at holde fest i en forening en gang imellem. Men har man været med i forhandlingerne om skolen, da den blev planlagt, så er der også taget hensyn til skolens tilknytning til ungdomsarbejdet.

Byernes ungdomsarbejde skal jeg ikke komme meget ind på. Der bør arbejdes henimod, at idrætspladserne som de snart eneste grønne områder bliver åbnet for børnene om eftermiddagen og i ferierne, det er en selvfølge, at der er kvalificeret arbejdskraft til stede til at hjælpe børnene til rette.

Der er i dag muligheder som aldrig før i ungdomsarbejdet; men alt for mange af disse muligheder forspildes, fordi der mangler mod til at gå nye veje og bryde med det negative i vort foreningsarbejde.

Thormod Petersen.

KÆRE GAMLE ELEVER

Den 16. juni 1942 tog vi det første spadestik til Den jyske Idrætsskole. 3. juli 1943 tog vi skolen i brug. Planerne var stærkt beskåret, grundet besættelsen og tidernes ugunst. Resultatet kender I så godt, men skolen har alligevel været en god ramme om et rigt og pulserende liv i næsten femten år.

Mine årlige kommentarer om mulighederne for en færdiggørelse af skolen har været præget af mere eller mindre optimisme. F. eks. 1949. Da troede vi, at nu skulle det ske, men vore ønsker gik ikke i opfyldelse. Der skulle gå endnu otte år, inden vi kom i gang med de nye bygninger.

Til gengæld må vi indrømme, at vi ikke for femten år siden turde drømme om, at skolen skulle få den størrelse og hensigtsmæssige udformning, som resultat af mange års overvejelse, studier og besvær har givet den.

Hvad er årsagerne til, at det har været så lang tid?

Stort set må det vel siges at være kapløbet mellem omkostningerne og de til rådighed værende midler samt muligheden for at opnå byggetilladelse på det tidspunkt, hvor midlerne lå foran omkostningerne.

Først nu i de senere år, hvor byggeindexet fandt et roligt leje, og kontant hjælp fra Dansk Idræts-Forbund og Vejle byråd skabte den nødvendige egenkapital, blev der realiteter bag forhåbningerne.

Da grundlaget var i orden, blev der taget fat, hurtigt og kontant. Den forsigtighed, der forud ganske naturligt måtte præge vore dispositioner, er ganske vist til stede i det øko-

nomiske, men alle sejl bliver sat til for at fremme byggeriet.

Det måtte blive en bunden opgave, idet vi havde en bestemt sum til rådighed, som ikke måtte overskrides, og for denne sum skulle de bygninger, som jeg senere skal nævne, stå færdige.

Lige før jul 1956 kunne de indhentede tilbud fortælle os, at byggesummen ville blive overskredet ganske betydeligt, om vi holdt os til de oprindelige planer.

Hvad nu? Skulle vi have hele besværet om igen?

Men her præsterede vore bygningsteknikere, arkitekt Chr. Laursen og ingeniørfirmaet Ostenfeld og W. Jønson et virkelig fint stykke arbejde, idet de, uden at det gik ud over bygningernes størrelse og anvendelighed, udarbejdede tegninger og forslag, der ved en offentlig licitation den 25. februar viste, at budgettet kunne holdes.

Der blev endda råd til visse forbedringer, således at vi skulle få et helt igennem tilfredsstillende ja, i idrætslig henseende ideelt anlæg.

Hvad gør det så, at vi i stedet for et dyrt teglag får eternit eller må nøjes med et svømmebassin o. s. v.

Og hvad får vi så for pengene?

Svømmebassin 12,5 × 25 m, idrætshal 24 × 44 m, gymnastiksal 10 × 20 m, elevbygning med 62 tomandsværelser, spisesal, foredragssal, nyt moderne køkken, diverse omklædnings-, vaske-, redskabs-, depot- og opholdsrum samt en lærerbolig.

Hovedbygningen bliver også forandret. Vi får flere og bedre personaleværelser, gymnastiksalen bliver bibliotek og spisesalen skole- og vævestue.

Desuden får vi to nye fodboldbaner, en kastebane og en tennisbane.

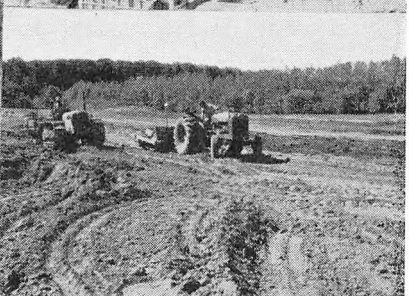
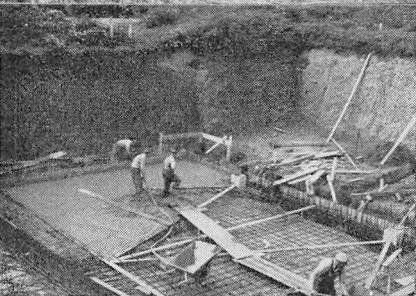
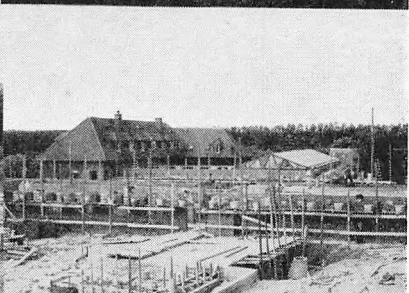
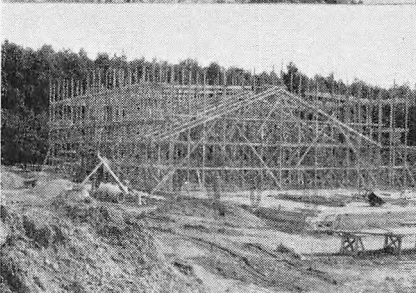
Nogle få data fra byggeriet:

25. februar: Licitation.

21. marts: Endeligt tilsagn fra byggemyndighederne.

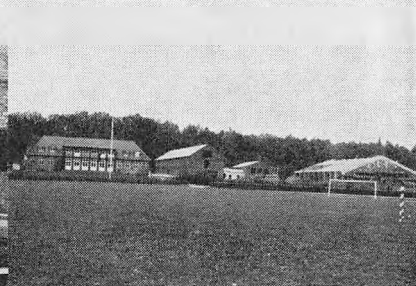
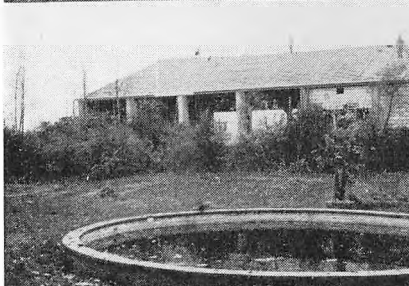
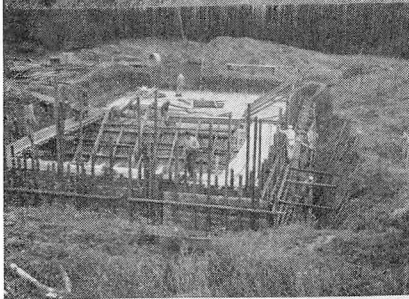
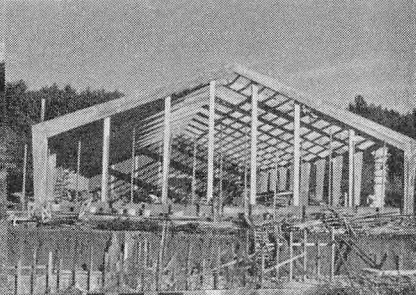
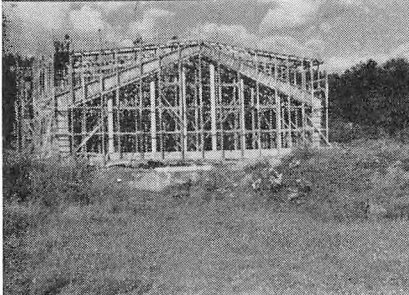
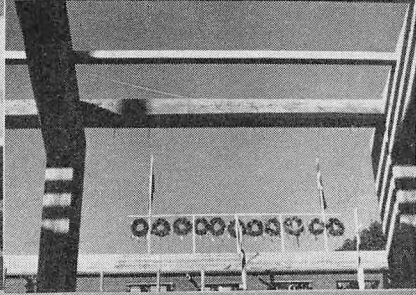
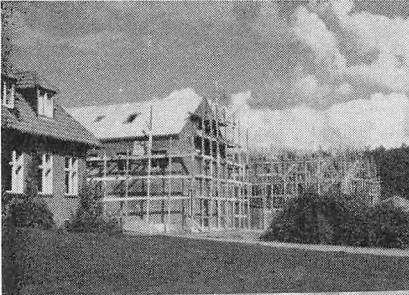
26. marts: Grunden sættes af.

27. marts: Vintereleverne tager det første spadestik.

*Beplantningen forsvinder.
Svømmebassinet udgraves.
Idrætshallen 1. del.
Svømmebassinet støbes.*

*Byggeudvalget.
Nybyggeriet fra luften.
Elebygningen tager form.
Nye fodboldbaner planeres.*

*Elebygningen og Idrætshallen.
Idrætshallen 2. del.
Svømmebassinet stobes færdigt.
Idrætshallen fra badstuen.*

*Rejsegildet.
Stilladset er forsvundet.
Efterårspløje.
Nybyggeriet set fra stadion.*

9. april.

Nu gik det hurtigt; bulldozerne og gravemaskinerne ordnede pladsen, støbningen af kældere og fundamenter gik programmæssigt, og den

26. juni var køkken, spisesal og foredragssal i rejsehøjde.

13. august: Elevbygning i rejsehøjde.

29. august: Gymnastiksal i rejsehøjde.

17. september: Rejsegilde.

19. oktober: Alle større bygninger under tag.

Medens disse linier skrives, lukkes bygningerne, og inden længe kan vi sætte varme på. Uanset vinter og kulde kan arbejdet foregå uhindret inden døre.

Stort set bliver skolen færdig 1. april. Detaljer og udendørs arbejder vil nok trække tiden lidt ud over nævnte dato, og indvielseshøjtideligheden venter vi nok med til hen på sommeren, når alt udendørs er i orden og grønt.

Vi tænker på elevmødedagen.

Inden jeg går over til at fortælle om årets arbejde, vil jeg gerne omtale rejsegildet lidt nærmere, idet det blev en virkelig festdag for os her på skolen.

Først var skolens hovedbestyrelse værter ved en beskedent frokost for vore gæster: D. I. F.s formand, landsretssagfører Leo Frederiksen, D. I. F.s direktør, Aksel Lundqvist, kontorchef M. Martensen-Larsen, professor Emanuel Hansen, ekspeditionssekretær Jens Lorek og sekretær V. Brockmeyer fra indenrigsministeriets idrætsudvalg samt malermester Johannesen fra D. D. S. G. og I.

Gæster fra ministeriet og D.I.F.

Ved rejsegildet bød borgmester Willy Sørensen velkommen, redegjorde for byggeriet og pointerede, at man stærkt tilstræbte at få alt færdigt til tiden. Til slut bad han håndværkerne fortsætte med den flid og planmæssighed, de hidtil havde lagt for dagen.

Landsretssagfører Leo Frederiksen gik lige til hjertet. Gode ønsker for skolens formål: at uddanne dygtige idrætsledere, og direkte ord til mig. Leo Frederiksen sluttede med disse ord: Vi vil altid stå vagt om idrætsskolen i Vejle og støtte den med alle vore kræfter.

Kontorchef F. Martensen-Larsen sagde, at man med dette bygningsværk ville gøre Vejle til et centrum for dansk idræt, og at Vejles navn ville blive indristet i dansk idræts historie.

Leo Frederiksens tilsagn og tillidsfulde ord giver Martensen-Larsens spådom perspektiv. Måtte vi her på skolen have kræfter og evner til at løse vor del af opgaven.

Der blev endvidere talt af arkitekt Chr. Laursen, tømrermester V. Jørgensen og murer Knudsgaard med gode ønsker for skolens fremtid.

Jeg var ikke i stand til i min tale at få det frem, der skulle være sagt ved denne lejlighed. Det har trykket mig siden, derfor prøver jeg nu.

Jeg vil gerne pointere, at Den jyske Idrætsskole ikke er et enkeltmandsværk, lige så lidt som noget andet stort værk kan blive det.

En mand kan tiltuske sig æren eller få den tildelt, og det er ikke falsk beskedenhed, men inderlig og ægte ment, når jeg siger, at Den jyske Idrætsskole er et værk, der i første række skyldes min bestyrelse, der rolig og besindig udstak den linie, hvorefter værket skulle udføres *og fulgte den* uden at lade sig besnakke af min utålmodighed og optimisme.

Disse mænds nøgterne vurdering og saglighed har også været stærkt medvirkende til den good-will, der er blevet os til del, først og fremmest fra D. I. F., Vejle byråd og de bevillende myndigheder.

Tak —.

Lidt om årets gang i skolelivet:

Vinterskolen ligner sig selv fra år til år. Roligt arbejde i starten, stigende til travlhed mod slutningen. Meget skal nås, og vi ved, at nattetimerne ofte må tages med, når interessen først er vakt for alvor.

Det er ikke os, der presser på — vel? Mon det ikke skulle være, fordi I opdager, at 5 måneder ikke er lang tid, og at denne tid skal udnyttes til det yderste.

Det er en af mine små glæder at se jer ivrigt beskæftiget til hen på de sene aftentimer. Jeg tror ikke, det skyldes, at vi lægger arbejdet forkert an, for det er jo ikke meningen, at I skal slutte en række bestemte pensa i løbet af en vinter og så kalde jer færdige.

Vi vil gerne sætte jer i gang, sådan at I aldrig går i stå.

Tiden gik som sædvanlig alt for hurtigt.

Velkomne gæsteforedragsholdere er kendte fra tidligere år. Kaptajn Henrichsen (Nato), Aksel Bjerregaard (Grønland), Tage Albertsen (penge) og Rask Nielsen (udenrigspolitik).

Andre lyspunkter, dog af idrætslig art, må nævnes. Vi dystede med politiet — i håndbold — i badmintonhallen; hver gang var det det bedste hold, der vandt. Poul Andersens største drenge fra Damhavens skole slog os i fodbold 8—4, det var bittert, og det var kun et lille plaster på såret, at vi tog revanche i håndbold 13—3.

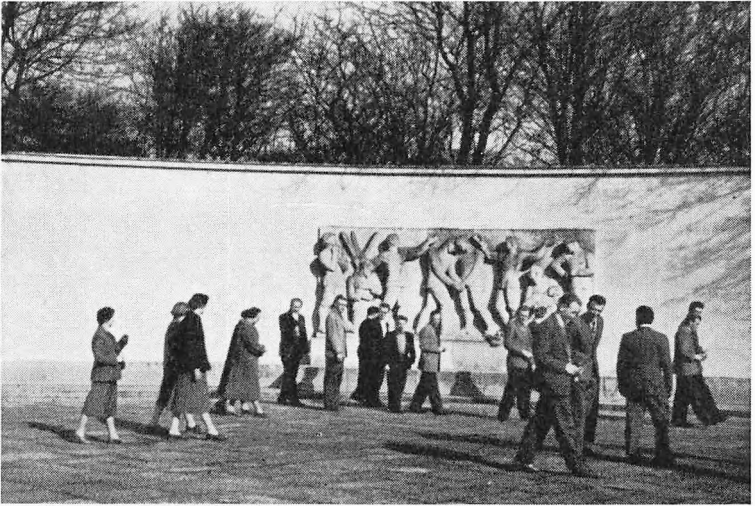
De håndboldinteresserede elever — og der var mange — tog til Århus og så finalen om danmarksmesterskabet mellem AGF og Helsingør. Uafgjort. Det var nok til, at AGF blev *mester*.

Så skal det også nævnes, at vinterleverne for første gang i skolens historie gav en gymnastikopvisning. Det fore-

Gymnastikopvisning i Vejle.

gik i Vejle, og det gik så fint, at vi modtog endnu en opfordring til at vise vort program ved en hovedkreds-fest i Vejenhallen.

I Mindeparken (Århus).

I vort program havde vi indlagt en afdeling konditions-gymnastik, der gjorde megen lykke. Det er vist første gang, denne form for gymnastik er vist offentligt, men det bliver ikke sidste.

Vor årlige tur til Århus er ved at blive en tradition med

Den gamle By.

Underholdningsaften.

frk. Søndergård på K. F. U. K. som fast tilholdssted. Vi besøger forskellige institutioner og seværdigheder, og i år sluttede vi i Århusshallen til Holiday on ice. Igen en dejlig dag.

Det første spadestik.

I de sidste travle dage afsluttede vi prøverne til idrætsmærket, og den allersidste dag tog vi hver et spadestik led-saget af gode ønsker for det kommende byggeri.

Og så var atter en god vinter slut.

Bøgen sprang ud, og sommerpigerne kom.

Hvad jeg har skrevet om vinterelevernes interesse gælder også sommerpigerne. Om muligt er der endnu mere aktivitet, for der skal nås en masse i de tre korte sommermåneder.

I år var elevmødet flyttet til slutningen af sommer-skolen, og det gav mere arbejdsro i starten og bedre tid til lederuddannelsen. At det så alligevel kom til at knibe med tid mod slutningen, det er en anden sag.

Pigerne blev også dygtige til fri idræt og fik lejlighed til at vise deres evner ved et stævne i Brejning, hvor de bedste fra amtet var samlet. Ubeskedent tog de næsten alle præmier med hjem.

Hover og Brejning piger besøgte os og spillede håndbold med sommerpigerne med sejre til begge parter, så her var rollerne mere ligelig fordelt.

Flensted Jensen holdt foredrag og viste sin film: »Flik flak i tropesol«, en god oplevelse og en dejlig film.

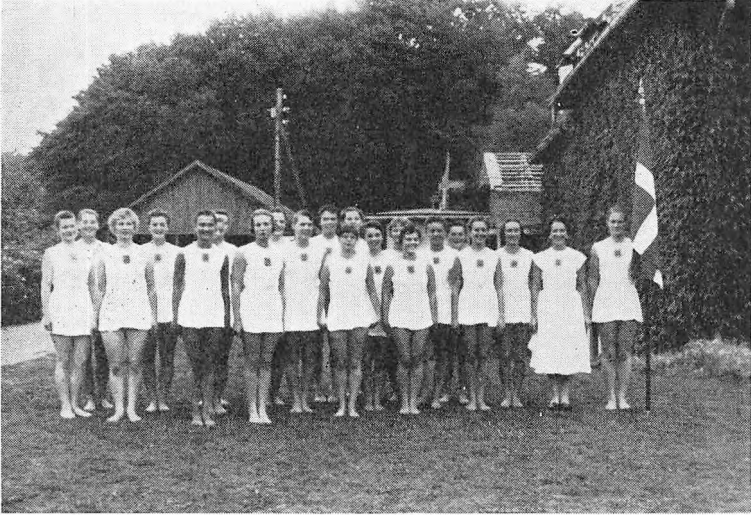
Med travlhed gik tiden til elevmødet, en dejlig fest, som intet kan ødelægge for os. Ikke engang i år, hvor den bogstavelig druknede i regn, var der forskel at mærke i humør og glæde ved samværet.

Lørdagen bød på generalforsamling i elevforeningen, og efter aftenkaffen fortalte jeg indgående om det nye byggeri. Derefter gik vi rundgang på byggepladsen og sluttede med at »indvie« den nye spisesal ved en gang varme pølser og rundstykker.

Søndag formiddag bragte lidt opholdsvej, men til middag øsregnede det igen.

Elevmødets foredrag holdt jeg selv i år — for første gang — og talte om »det daglige brød«.

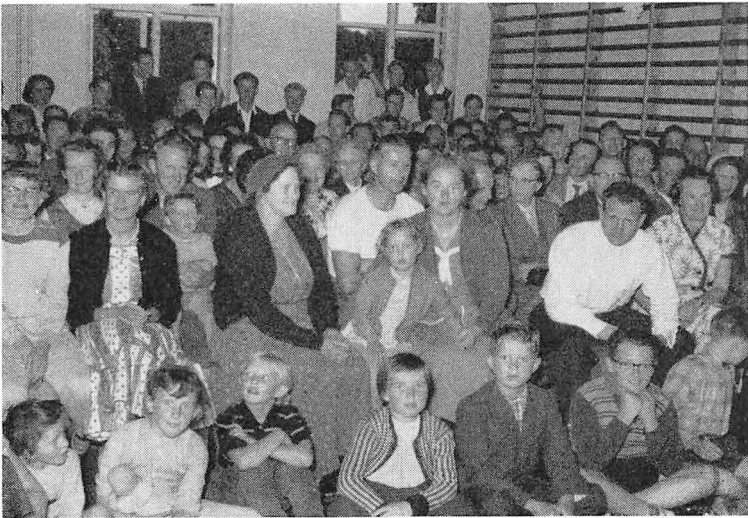
Gymnastikopvisningen blev fin-fin trods silende regn;

Pigerne efter opvisningen.

den kunne vi ikke flytte indendørs, det blev vi derimod nødt til med komedien.

Aldrig før har vi været så mange i gymnastiksalen, der var virkelig tale om fortættet stemning, og komedien »Kon-

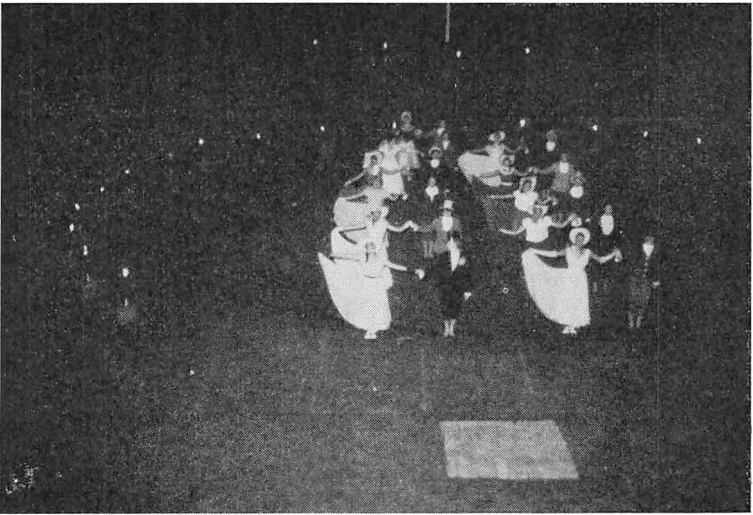
Gymnastiksalen fyldt.

Kongens kone.

gens kone« har vist aldrig før fået så stort bifald, men den var også dygtigt fremført af de flinke piger.

Afslutningen på elevmødet blev noget anderledes end ellers, men ikke mindre stemningsfuld. Pigerne dansede

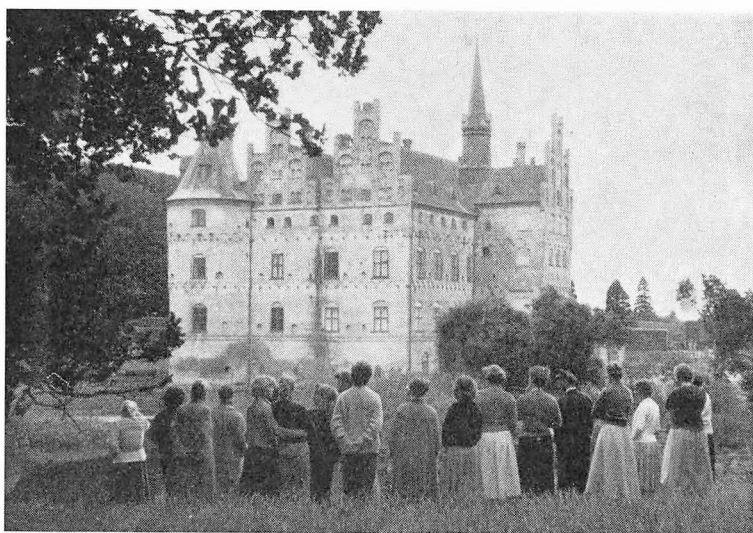
Menuet i fakkelskær.

menuet i fakkelskær, det så betagende ud, og da faklerne til slut kastedes i bål, var alle enige om, at også dette møde kunne stå mål med tidligere.

Næste elevmøde — ja, måske bliver det sammen med indvielsen — vi ved det endnu ikke.

Ih — hvor var der meget, der skulle nås i de sidste dage, for første gang havde vi overvurderet os selv, og det er ikke tilfredsstillende.

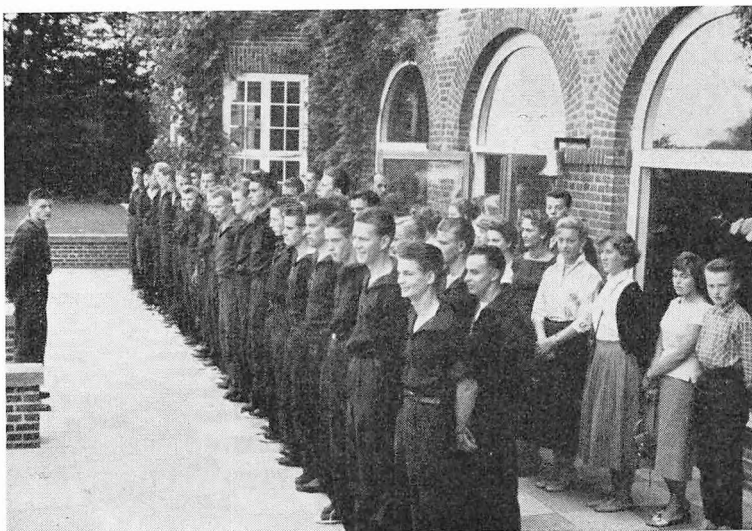
En afsluttende tur var planlagt og blev »alle tiders tur«, ikke sandt, piger?

Egeskov slot.

Efter en rundtur på Fyn — H. C. Andersens hus, Ladby-skibet, Egeskov, m. v. — kørte vi til Lauritzens søfartsskole i Kogtved ved Svendborg, hvor vi blev hjertelig modtaget af forstander Villy Eisfeldt og frue — og af de flinke og opmærksomme søfartselever, der med det samme viste pigerne rundt og fik dem til at føle sig hjemme.

Om aftenen viste pigerne gymnastik og menuetdance for eleverne, og ved det efterfølgende kaffebord var det deres tur til at underholde os, og det var en oplevelse. Vi vil

Morgenappel på Søfartsskolen.

f. eks. sent glemme den unge gennemmusikalske grønlænders sang og spil og den hyggelige stemning, der var.

Tidlig næste dag tog vi afsked; pigerne ville godt blive lidt længere på dette dejlige sted, og de unge sømænd havde vist heller ikke noget imod dette, men pligten kaldte for deres vedkommende, og vi skulle videre på vor tur.

Den gik til Tåsinge, Valdemar slot, Ambrosius-egen, Elvira Madigans grav på Landet kirkegård, Bregninge kirke, og så drak vi kaffe hos Jonnas forældre i en hyggelig gammel bondegård, før vi vendte næsen mod Bøjden på Sydfyn, hvor vi af gamle elever var inviteret til at indvie en ny idrætsplads med gymnastikopvisning, håndbold og meuetdans.

Det gik også godt; vi havde et par hyggelige timer sammen med arrangørerne, blev beværtet på det bedste, og så gik turen hjemefter i højt humør.

Den tur kan iøvrigt ikke beskrives, den skal opleves, ikke sandt piger? Men en tak skal gives herfra til søfartsskolen, Poulsens på Tåsinge og vore gamle elever i Bøjden.

Og så drog pigerne hver til sit.

Ambrosius-egen.

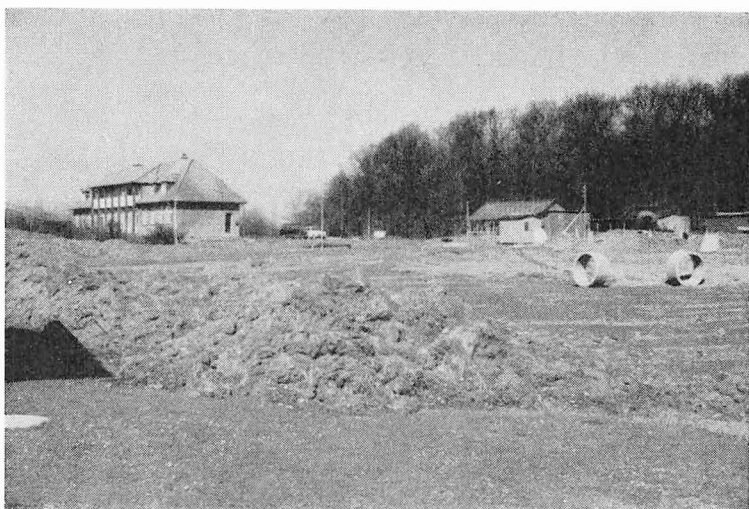
Der vil komme nye hold af glad ungdom, alle vil de drage afsted med lidt af vore tanker, men de efterlader gode minder, og det er fuldgod erstatning.

Når I kommer igen, vil de ydre rammer være forandrede, men også til den nye skole kan I trygt sende nye elever, for vi vil stadig bestræbe os på at give dem en lærerig tid og gode oplevelser. Den hygge og ånd, som I har været med til at skabe på »Den jyske«, vil vi prøve at overføre på det nye.

Modtag hermed vore bedste ønsker for julen og det nye år.

Jeres

Bjarne, Birte, Ingrid og Svend Aage Thomsen.

Da vi begyndte.

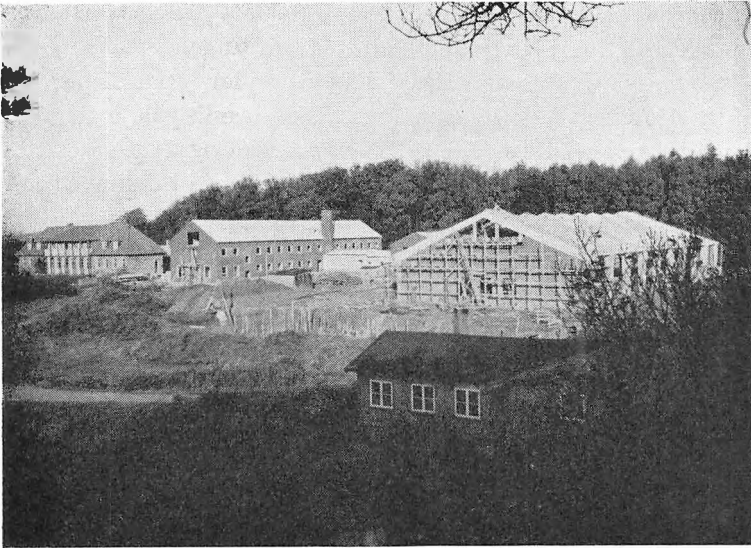
SKOLENS KURSUSVIRKSOMHED

»Sikken et rod,« sådan lød det gang på gang fra kursister, der ankom til skolen. — »Et dejligt rod,« var svaret fra os, og vore gamle kursusvenner forstod os. Det, at vi nu var i fuld gang med udvidelsen af skolen, var også deres ønske for os.

Rodel var dog begrænset til byggepladsen. Hovedbygningen, Jomsborg og idrætspladserne var ikke berørt. Vi kunne derfor stort set holde skole som sædvanlig.

For femtende gang skal beretningen om skolens kursusvirksomhed skrives. Ubegribeligt som tiden er gået hurtigt -- vi synes, den er gået godt.

Vi tror, at den lille hyggelige skole har gjort sin pligt — sommetider mere end det. Vi vil nok komme til at savne den lidt. Den rummer så mange minder om godt samvær med gode venner. Det er jo netop dette sammen med alle de friske og positive unge, der kommer her, der gør, at vi gerne vil se endnu flere og give alle de bedst tænkelige for-

Skolen nu.

hold at arbejde under. Derfor opgav vi aldrig håbet om at få de bygninger og idrætspladser, som nu snart er en realitet.

Først i det nye år begyndte vi med at huse nogle unge håndboldspillere, som skulle til unionsstævne i Århus, det var et frisk pust, som satte os ind i rytmen med kursus.

Dansk Atletik Forbund havde i en week-end i februar samlet unge atletiktalenter fra Sydjylland og Fyn, og de 30 fik et virkeligt godt udbytte ud af denne week-end under Aksel Bjerregårds ledelse.

Dernæst havde vi et nyt, men meget interessant kursus. Danmarks Sportshandlerforening havde fået den udmærkede idé at lave et kursus for branchens unge. Det blev en meget stor succes. Disse lærlinge fik mange gode impulser med hjem til det daglige arbejde. Tak til lederne, lærerne og ledelsen for dette kursus, som vi håber må blive en tilbagevendende begivenhed.

Vore gode venner fra »Sisu« og »Fremad«, Århus, svigtede heller ikke i år; det er dejligt at se, hvordan de unge

går op i arbejdet under Lizzys og Olafs ledelse. Der er mange dygtige idrætsfolk blandt disse unge.

Odense Cyklebane Klub havde under sportsleder Ib Vagn Hansens ledelse igen lagt deres træningslejr til skolen og terrænet i omegnen. Det var flinke og dygtige cyklettere, som fik noget bestilt, hvorfor de også i denne sæson opnåede fine resultater. Vel mødt i påsken 1958.

Dansk Bueskytte Forbund havde sidst i marts et vellykket week-end kursus for deres skytter, det var noget nyt, men for kort, sagde deltagerne, som var glade for den gode instruktion og vejledning, de fik. Forhåbentlig får vi lejlighed til at se dem igen på den nye skole.

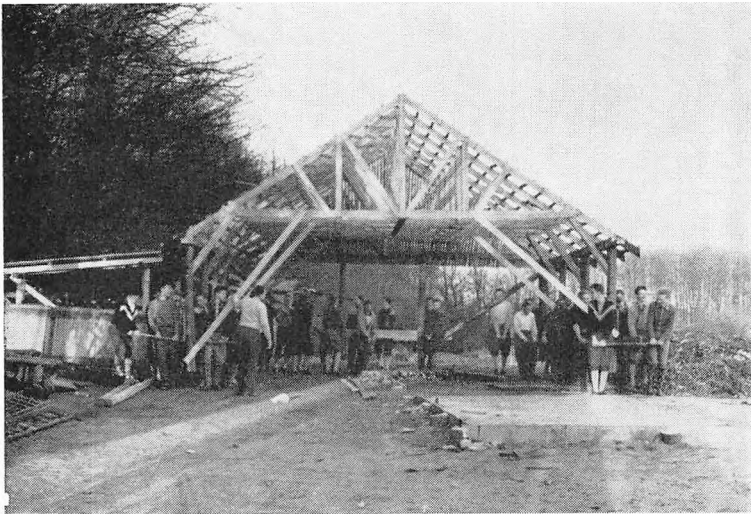

Soldaterne i Dyrehaven.

Først i april havde vi den glæde at huse ca. 40 unge værnepligtige fra II. Slesvigske Fodregiment i Haderslev. De værnepligtige opnåede at få nogle dejlige dage her på skolen som et led i deres uddannelse til delingsførere i gymnastik og idræt.

Vi skylder oberst Gabel-Jørgensen, civilundervisningens forstander og de to lærere, Marius Riis og J. Bitsch-Christensen samt forskellige myndigheder en tak for dette kursus' gennemførelse. Vi ser gerne dette kursus gentaget, da det var en stor succes. Ikke mindst dette, at vi selv havde over halvdelen af timerne på dette kursus, gav os en god kontakt med disse friske soldater.

Samtidig med de værnepligtige havde vi vort eget april-kursus, som i år havde samlet flere deltagere fra de små foreninger, dette gav os troen på, at vi stadig bør afholde det. Disse deltagere arbejder fint sammen med fængselsfunktionærerne, som kommer her hvert år. Dette gode forhold skulle vi gerne blive ved at bevare.

Påsekursister flytter garagen.

Påskens blev som alle de foregående år fuldt optaget. Dansk Atletik Forbund havde samlet kvindelige og mandlige talenter for at finde aspiranter til ungdoms- og kvindelandsholdet, og man kunne tydelig mærke fremgang fra sidste år. Det må også være opmuntrende for lederne Aksel

Bjerregård, Vita Hansen og Georg Gretlund at have med disse unge at gøre. Det er en udmærket idé med disse kurser, men hvad med instruktøruddannelsen?

Cykelrytterne fra ABC, København, savnede vi heller ikke i påsken. Lederen Axel Goltermann havde igen i år lagt et udmærket træningsprogram til sine folk, og de fik derfor et meget stort udbytte ud af opholdet.

Påsken var fuldt optaget, så vort eget kursus måtte aflyses, men vi skal love alle de, som har yltret ønske om at komme her, at vi afholder det igen, når den nye skole er klar.

Sidst i april og først i maj havde vi igen håndboldommer- og idrætsmærkekursus for Vejle Amts Gymnastikforening. Håndbolden tog Villy Jensen sig af, og Svend Tønnesen ledede idrætsmærkekursus, to dygtige ledere, som deltagerne var glade for.

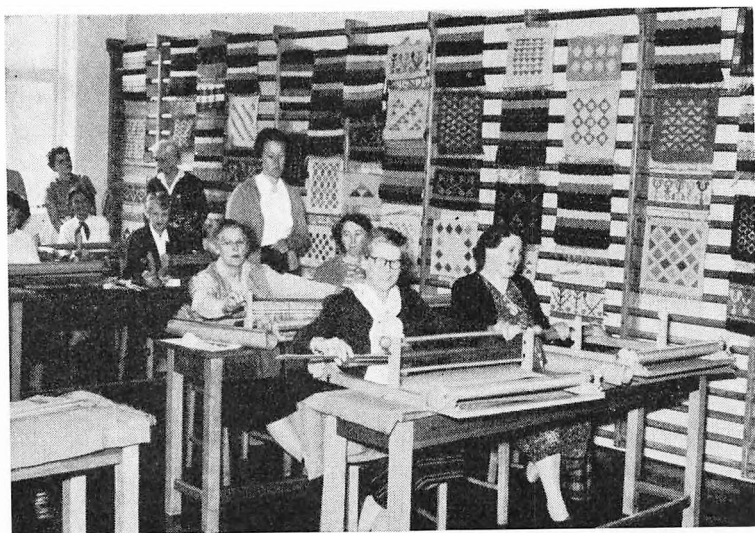
Håndboldommerkurset var det 12., så vi fik altså dusinet fuldt, og jeg håber, vi får lov til at huse disse kurser mange år endnu.

Knud Schjøler fra Århus Amts Gymnastikforening havde samlet nogle af de bedste idrætsfolk fra amtet til en week-end instruktion først i maj, og skal man tage efter udtalelserne, så skulle der komme mange flere næste år.

D. I. F.s arbejdsudvalgs Sydjyllandskreds havde i år samlet deres ledere til et ledermøde her midt i maj, og deltagerne rejste hjem med nyt stof og impulser fra det vellykkede møde.

For første gang prøvede J. B. U. at arrangere en fælles-træning for ynglinge-talenter, et forsøg som gav bonus i den efterfølgende unionskamp, så vi venter flere af den slags forsøg i fremtiden.

I lighed med sidste sommer afholdt Dansk Aften- og Ungdomsskoleforening igen et vævekursus her på skolen. Eksamineret faglærerinde Carla Lillienburg var kursuset leder, og lærerinde fru Garhn Andersen forestod det praktiske arbejde. Det var en fornøjelse den sidste dag at se

Vævekursus.

gymnastiksalen udsmykket med de smukke arbejder, eleverne havde lavet i ugens løb.

Højskolernes feriekursus havde ikke i år samlet den fornødne tilslutning, men vi besluttede alligevel at gennemføre kursuset med de, som havde meldt sig, og jeg tør uden at sige for meget påstå, at det var det bedste hold, vi har haft. Vi glæder os til næste år, hvor vi har ideelle forhold til et sådant kursus.

Lige efter pinse rykkede Aksel Goltermann fra A. B. C. igen ind på skolen med nogle af sine bedste folk. Hvor er det en fornøjelse at se den måde, han tager sig af de unge på. Pæne placeringer hentede de sig også i Dandy-løbet i Vejle.

Nu var det Duddernes tur, og hvad skal jeg skrive om dem. Lad os begynde med vejret, der ikke var alt for godt, men det blev dog nogenlunde. Turen til vesterhavsøen Sild, ja, det var en oplevelse, men lidt forblæst. Og hvem husker ikke »Sorte Sara«. Den gode stemning ved måltiderne vil sent blive glemt. Det bedste af det hele var afslutningen på »Jomsborg«, der var lavet om til varietet »Paris«. Den aften

glemmer vi ikke i hast, det bliver spændende at se, hvad I nu finder på, når dusinet bliver fyldt.

Sammen med Dudderne rykkede også Dansk Boldspil Union ind med sine kursus. Først havde vi kursus 2 med Vestervig Madsen og Ejnar Jensen som ledere. Drengene fra Hurup og Brønderslev var det første kursus' medier. Dette fik et meget vellykket forløb, mon det skulle være Dudderne, som også satte kulør på det? Eller var det kaffen, Vestervig og Ejnar?

Efter dette havde Dansk Boldspil Union igen kursus og det fortsatte de næste 3 uger. Først kom serietalenterne, et nyt forsøg, og en glimrende lejlighed til at finde unge talenter frem. Ledelsen af dette kursus var også lagt i gode hænder ved Erik Hagensen som kursusleder, Vestervig Madsen og D. B. U.s nye cheftrener Arne Sørensen. Det var så godt, at D. B. U. sikkert fortsætter næste år.

Næppe var serietalenterne ude af døren, før et hold førsteårs-træneraspiranter rykkede ind, de kom fra J. B. U., som nu havde 3 kursus i træk. Disse kursus griber voldsomt om sig, hvorfor det kniber med at efterkomme alle anmodninger om optagelse.

Glædeligt er det at se flere kendte spillere på disse kursus, de vil sikkert gøre god fyldest hjemme i deres klubber. Til at varetage instruktionen havde vi i år O. Skjelmose, Egon Thon og Kaj Hansen fra Vejle. Drengene kom fra Dragør, Åbenrå, Snedsted, Hundested, H. I. K. og Ikast. Alle gode hold, som fik noget lært i de dage, de var her, men dette skyldes også de gode ledere, som D. B. U. og J. B. U. sender hvert år, de forstår at gennemføre kurserne på en hyggelig og lærerig måde.

D. B. U. afsluttede sin kursusrække med det såkaldte talentkursus for divisionsspillere. Der var rigtigt liv i denne uge, de to trænere Arne Sørensen og Erik Hagensen havde fået et ualmindelig opmærksomt hold at arbejde med. Udtagelseskomiteens formand, Fritz Tarp, orienterede spillerne om aktuelle problemer. Niels Madsen og Erik Hyldstrup overværede ligeledes de to talentkursus. Vejle Bold-

klubs drenge blev undervist i selvtræning og koncentreret træning, medens jeg selv havde talenterne i gymnastik og løb i skoven. De årlige fodbolddyster blev heller ikke forsomt i år, de var som sædvanlig lagt til Brande, Horsens og Silkeborg.

Ind imellem fodbolden havde vi et hold unge atletikfolk fra idrottsklubben »Argus« i Borås, og dette bekendtskab var over al forventning, idet de havde nogle glimrende ledere, som forstod at sætte de unge i sving, der blev bestilt noget, så dem glæder vi os til at se igen.

Midt i den travle fodboldsæson fik vi elevmødet overstået, som jeg skriver om i brev til gamle elever.

Dansk Arbejder Idræts Forbunds kvindelige kursus måtte i år aflyses, men indenfor ledelsen arbejdes der på at få dette kursus gennemført eventuelt sammen med dommeruddannelse i hånd- og fodbold.

D. A. I.s mandlige kursus blev som altid vel gennemført. Instruktoren var igen i år lagt i de bedste hænder hos Egon Gundal, der tog sig af håndbolden og Herluf Nielsen af fodbolden. Drengene kom fra A. I. K. Frederiksholm og Aalborg Fodbold Club, og idrætslederne Ove Behrend og Charles Hjort stod for det praktiske. Gudrun havde sammen med Charles deres første ferie i den ledige uge og samlede kræfter til den efterfølgende, hvor de havde nok at se til.

D. A. I. var her for første gang sammen med Dansk Bord-Tennis Union, de havde et godt samarbejde. Bordtennisspillernes »hal« var i år flyttet ned på trekanten ved stadion, og instruktørerne Knud Garvald, Ole Holst og Otto Olsen holdt deltagerne godt til ilden, men der blev dog tid til en lille udflugt til Himmelbjerget og Ejer Bavnehøj. Formanden og kursuslederen Chr. H. Jørgensen var glad for de gode resultater, spillerne havde opnået, og glædede sig til næste år at komme over i vor egen hal at spille, men det har været os en stor hjælp at have hus eller telt til rådighed, og der er her grund til at takke for den store hjælp, de har givet os.

At der er brug for en virkelig udvidelse af skolen fik vi bevis for i den følgende uge, idet skolen lige var ved at være overbefolket. 105 kursister havde vi, hovedsagelig håndboldspillere af begge køn under ledelse af landstræneren Aksel Pedersen, Carl Madsen og vor egen elev, Lizzie, samt boksere, der instrueredes af landstræneren Jens Christensen fra Århus.

Aksel P. ledede mændenes kursus, medens Carl Madsen tog sig af pigerne. Der blev som sædvanlig bestilt noget, og der var et fint samarbejde mellem holdene. Mange gode kampe spilledes med de små landklubber, der i år kom fra Horsenseggen, ja, vi må heller ikke glemme Mølvang, som kommer gladeligt hvert år.

Lizzie havde i år taget Købmandsskolen, Bolbro og unge fra PUK, Politiets ungdomsklubber, med, antallet stiger for hvert år, dygtige er de og til stor hjælp og nytte for de voksne kursister.

J. A. B. U.s kursus var for førsteårs-elever, til det næste havde kursisterne et kursus bag sig, og det tredje var for folk, som havde været her to gange tidligere og nu er færdige med deres instruktøruddannelse. Det sidste kursus havde i år fået nordisk islæt, idet det samtidig var et nordisk bokseinstruktionskursus. Vi håber, at det gode resultat, som dette kursus gav, må følges op videre frem i tiden.

Jens Christensen havde i år fundet frem til nogle nye øvelser, som skulle gøre bokserne mere modstandsdygtige og formindske risikoen for de knock-downs, som man kan være udsat for.

Det var nogle små hold, han havde at arbejde med, men til gengæld folk, der gik til opgaven med den fornødne alvor.

Nu var det badmintonspillernes tur til at rykke ind på skolen, 35 instruktør-aspiranter fra hele landet var samlet her. Den teoretiske undervisning foregik på skolen, men så snart man kommer ind på det praktiske, forlægges residence til Vejles badmintonhal, som vi nu brugte for sidste gang. Jeg skal prøve at gøre gengæld for den imødekomsthed, de har vist vore badmintonspillere og skolen.

Badmintonspillerne på Hårvejen.

Selve kursusset er det bedste, vi har haft, sådan siger ledelsen; det samme siger vi, og så velkommen i 1959. Det havde ellers været hyggeligt at se jer i indvielsesåret.

Den efterfølgende uge, hvor de såkaldte »old-boys-hold« kom, glæder vi os altid til. Det var det 15. kursus, idet vi har holdt dette kursus, så længe skolen har eksisteret. Vi sætter overordentlig meget ind på at kunne bevare kontakten fremover med tidligere idrætsudøvere, og det bliver ekstra morsomt, da de kommer fra alle samfundslag og i denne uge lægger titlerne bort. Søgård havde som sidste år tilrettelagt et godt program, og de to nyindstiftede vandrepokaler, som Leopold og Sigurd udsatte sidste år, gik begge til Juul Christensen, noget han blev meget lykkelig for. Under old-boys-folkets jubel modtog han de to velfortjente trofæer.

Nu var den værste travlhed overstået, tilbage havde vi kun nogle enkelte kursus.

Den anden week-end i september gjorde vi et nyt bekendtskab af faglig art, idet Dansk Sadelmager- og Tapetsererforbunds formands- og kasserermøde var lagt til Vejle.

Sædelmagere og tapetsere.

Det var en god week-end. Mødet blev ledet af hovedbestyrelsens formand, Harry Nielsen. Vi håber at få lejlighed til at se dem igen.

Sidst i september havde vi den glæde at huse vordende idræts-officerer, som alle var studerende på Statens Gymnastikskole i Oslo. Nordmændene var meget interesserede i skolens arbejde og det store nybyggeri, idet man i Norge står overfor lignende byggeprojekter.

I efterårsferien havde vi igen karavanefesten for esperantisterne; der var som sædvanlig god tilslutning, en dejlig aften med gode film og opfriskning af sommerens minder. Det efterfølgende kursus blev det hidtil største, og der var i år mange udlændinge. Deltagerne måtte deles i fire hold. Det er rart at have så mange. Næste år skulle vi gerne nå det helt store, det har Friis lovet os. Vi glæder os. Friis blev iøvrigt under kurset stærkt hyldet i anledning af sit 30 års jubilæum som esperantist.

Vort årlige juniorsportsfiskerkursus havde vi i samme uge. Det var som sædvanlig godt tilrettelagt af Vejle Sportsfiskerforening, og ledelsen kunne heller ikke være lagt i bedre hænder end i Bent Lembckes.

Drengene havde i år den store glæde at have verdensmesteren Bruno Jensen til at undervise i at kaste langt med snøre og pilk. Det er dejligt at arbejde med drengene, sagde Bruno Jensen, de har rytme i kroppen. På 10 minutter lærer de mere end voksne på 14 dage.

Dermed var det slut for i år. Trods byggeri og udvidelser blomstrer kursusvirksomheden som aldrig før, og når nybyggeriet er fuldendt, vil det store anlæg af nye moderne indrettede lokaler indlede en ny æra i Den jyske Idrætskoles historie. Vi glæder os til at byde alle vore nye og gamle kursister samt ledere og forbund velkommen på den nye skole. Vi skal bestrebe os på at lede skolen videre i den ånd, vi hidtil har haft her.

Jeg kan ikke slutte denne kursusberetning uden at bringe alle vore kursister, kursusledere og specialforbund en tak for den tid, der er gået på den gamle skole, tak for hjælpsomhed og forståelse, når det kneb. Nu skulle det blive bedre, men vanskeligt bliver det det første år med at få det hele tilrettelagt til alles tilfredshed. Vi skal gøre vort bedste.

Tak til Dansk Idræts Forbund for dets store hjælp og støtte i det svundne år. Tak til Aksel Bjerregård for de hyggelige og lærerige timer, han har givet de kursister, vi har haft.

Til alle de ledere, som er blevet uddannet her, skal der lyde en tak og et lykke til i arbejdet i foreningerne. Ofte er arbejdet utaknemligt, men vi har følelsen af, at idrætslederne her på skolen har hentet lærdom og kræfter til at overvinde alle vanskeligheder. Bliv ved trods skuffelser.

Med dette ønsker jeg alle en rigtig glædelig jul og et lykkebringende nytår med et på gensyn.

Ingrid og Svend Aage Thomsen.

NYT FRA GAMLE ELEVER

Kære sommerpiger 1944!

Det var morsomt at høre fra så mange af jer igen i år. Hedvig er nu blevet gift og hedder fru Degn. Hun arbejder stadig på kontoret, men tænker på at holde op, da hun venter en arving i det nye år. Via Hedvig sender Grete en hilsen til os. Karen leder i vinter to hold gymnaster og spiller håndbold. Hun har i sommer sammen med sin mand været på en fin tur i Tyskland. Gerdas store glæde er en lille datter, født den 25. okt.; de to store børn er vældig stolte over lillesøster. Gunhild har nok at gøre med at passe hjem og fem børn, tvillingerne skal nok sørge for, at arbejdet ikke slipper for tidligt op. Marie har i sommer været på tur til Bornholm og nød det i fulde drag. Anna melder alt vel, børnene vokser; Birgit går nu i mellemskolen, Bjarne i 2. kl. og de to små i børnehaven. Johanne med familie er flyttet til Bellinge på Fyn, hvor de har overtaget en købmandsforretning. I april fik de en datter til, hun hedder Bente. Jeg var på en vidunderlig cykletur i Sydengland i sommer. Det var en meget stor oplevelse for mig. Lad os prøve, om vi ikke alle kan komme til elevmødet til sommer. Vi glæder os til at se skolen færdig.

Glædelig jul og godt nytår.

Ingrid.

Kære kammerater 44—45!

Det er ikke meget nyt, vi har fra vor årgang. Lange meddeler, at Jørgen Carlsen er flyttet fra Vojens Ungdomsskole, han er blevet leder af Hørve Friskole sammen med sin kone. Han har været en del syg. Lange holder orden på »læderjakkerne« i Århus, leder gymnastik og idræt og er selv stadig aktiv. Jeg er flyttet til Hesselgade 8, Nyborg, hvor I er velkomne til at kigge indenfor.

Og så mødes vi til sommer på vor nye skole!

Glædelig jul og godt nytår.

Lange og Thormod.

Kære sommerpiger 1945!

Allerførst, hvor er vandrebogen??? Uden den er man faktisk afskåret fra at skrive noget af betydning. Det bliver mindre og mindre, vi får med i årsskriftet. Oda er stadig i Nakskov, hun har i år begyndt for sig selv som svømmelærerinde. Af gymnastik har hun kun et elitehold, da hun har al sin tid optaget på skolen. Søster bor stadig i Hillerød og har det godt. Hun har et eftermiddagsjob på kontor og er glad for at være fri for børnene nogle timer om dagen. Børnene har været syge, men nu er de igen friske. Søster går til gymnastik i vinter. Harriet er groet fast i Odense. Til januar flytter familien ud i et nyt hus; det glæder de sig meget til. De har også fået bil. Harriet arbejder stadig på sygehuset. Jeg bor i Slagelse. Jeg er ved at vænne mig til det. Vi fik en »lillesøster« i april; hende er vi lykkelige for. Scooteren blev nu for lille til familien, så vi måtte have en bil.

Skal vi ikke være enige om at komme til elevmødet til sommer, alle?

Glædelig jul og godt nytår.

Harriet og Tove.

Kære kammerater 1945—46.

Eet — eet — kort kom tilbage med opgivelse af, at adressaten er rejst og hvorhen vides ikke. Det var Arne Grøn Pedersen, så han er i hvert fald undskyldt i ikke at have svaret på de kort, vi sendte ud. Vi er ærlig talt lidt skuffet over, at ikke flere har reflekteret på vor henvendelse, for værdien af dette lille stykke er jo helt afhængig af, hvor mange vi kan berette om. Så når dit navn mangler, forringes dette, ikke blot for dig, men for os alle. Tænk på det, når du til næste år modtager kortet.

Anders Krogh. Ikke noget nyt ud over, at han har overtaget sin kones fødehjem. Gymnastik og idræt har han desværre måttet lade andre tage sig af, da der stadig er lidt uorden med bentøjet siden skaden for tre år siden. Så han nøjes med lidt skydning.

Hans Borgen Uhre skriver, at han har trukket teltpælene op af Sallings fede jord og i stedet plantet dem i Brørups sand. Og her er han igen blevet lærer i folkeskolen, men længes endnu en del efter ungdomsskolen i Salling. En trøst har han dog i at få 3 hold til gymnastik nu i vinter.

Robert Rasmussen har jo i flere år været i Alaska, men var hjemme og blev gift med en fynsk pige, der iøvrigt også har været i »Staterne«. Efter brylluppet tog de billetten igen og har arbejdet derovre nu i sommer og tjent store penge. Den 25. sep-

tember holdt de imidlertid op med dette, og efter hvad Roberts mor oplyser, er de nu på en rundrejse derovre og vil vende hjem med »Stavangerfjord« den 21. november. Og så har de til hensigt at blive hjemme i Danmark. Ude er godt, men hjemme er bedst. Men vi kan vist roligt tro, at Robert har set og oplevet meget, som vi kan glæde os til at høre om, når vi forhåbentlig mødes til næste års indvielse af vor gamle skoles nybygninger.

Birger Haug fra Verdal i Norge var en af de få, som i år var til elevmøde. Han mødte op med hele familien. Hans lille dreng, som vi hørte om på skolen, var nu blevet en voksen mand. Birger har endnu en søn på 7—8 år, og han var nu nede at vise såvel børnene som sin kone de steder, hvor han har været.

Heine Halberg har som altid drønende travlt. Er reklamekonsulent på »Politiken« og vældig glad ved dette arbejde, selv om det til tider kan være lovlig forceret. »Carl Ståltråd« har jo i flere år dyrket sejlspøt, men har nu ombyttet båden med en Simca, uden at han dog agter at dyrke bilvæddeløb. Han skriver, at han spiller meget tennis og får konstant klø af sin kone, der spiller fantastisk stærkt. Begge er de ivrige skiløbere og skal i februar til Dolomitterne i Italien og træne. Da han jo bor lige ved Holtekollen, håber han også at kunne benytte denne i vinter, ja, han vil endda forsøge at blive dansk oldboysmester i skihop. — Held og lykke. Endvidere beretter Heine om det idrætslige, at han igen har overtaget KIK's damcafdeling, som tidligere under hans ledelse var en af landets stærkeste atletikklubber, men som nu er nede i en bølgedal. Vi kan derfor, når Heine en tid har puslet med pigerne derude, forvente at høre fine resultater fra den side igen.

Adler Haugland. Om ham skriver Heine, at han ser ham af og til, dog ikke så meget som før; han er nemlig blevet forlibt, den »gamle«. Han har kendt den samme pige nu i snart et helt år, så man ved ærlig talt snart ikke, hvad man skal tro. Mon han går i giftetanker?

Bo Boesen mistede sin far i sommer og er nu igen flyttet ind på Dalgården, som han bestyrer for sin mor, sammen med Mette, der har opgivet sit job for helt at hellige sig de husmoderlige pligter. Bo holder stadig forbindelse med Jens Åge og Folmer. Hos dem er alt ved det gamle.

Josef Gaál. Mon ikke de fleste af os mange gange har ladet tankerne gå til ham i det sidste år. Jeg har den glæde at kunne give jer et lille uddrag af et brev, han for nylig har sendt Rask Nielsen. Heri lyder det: Har nu tre børn, Josef 5 år, Eva 4 år og Nikolaj 2 år. De er alle raske, og så er der »mange ting også som« Josef er ikke længere ved universitetet, men

arbejder på et konstruktionskontor. Det kniber noget at vedligeholde det danske sprog, da der ikke er lejlighed til at tale det i Budapest, men han er begyndt at gå til svenskundervisning, som gives på universitetet. Maden kan de nok få, men det kniber med klæder. Sommerferien tilbragte han sammen med sin kone i et turisthus i nærheden af Buda, og de havde en dejlig tid der i fint vejr. Det er, hvad Rask Nielsen har udtaget af Josefs brev. Det er jo begrænset, hvad han kan skrive.

Thorkild Fruerlund. Bøjdensmeden har stadigvæk den gamle kone, og andet nyt vidste han faktisk ikke at berette, da han en søndag ringede op. Men det var en fornøjelse at høre hans stemme — sprælsk som altid på skolen.

Niels Peder Knudsen. Stadig ugift. Spiller fast reserve på fod- og håndboldhold. Fløjter lidt i ny og næ, og det samme gælder med at lede gymnastik. Selv om tiden ikke tillader, at man er med som før, så kan jeg altså ikke undvære det, som i mange år har fyldt min fritid og givet så mange glæder; og jeg håber ikke, at jeg nogen sinde når at blive for gammel til at være med. Ellers tager sogneråd + arbejdet i snedkerforeningen og teknisk skole jo meget af min fritid. På værkstedet er der meget at lave, delvis eksport til hele verdenen.

Willy Wilstrup. Prøver at følge med så godt det kan lade sig gøre. Har købt en folkevogn for at nå det hele og har yderligere indlemmet lystfiskeriet i rækken af hobbyer, ellers alt ved det gamle.

Til slut sender vi alle ønsket om en god jul og et godt nytår.

Venlig hilsen

Niels Peder Knudsen. Willy Wilstrup.

Kære sommerpiger 1947!

Dagny Jørgensen, der blev valgt til repræsentant i sommer, sender en hilsen; Dagny har ikke samlet noget stof, da hun har misforstået det. Til næste år håber vi, der kommer et fyldigt referat fra sommerpigerne 1947, ligesom vi håber at se rigtig mange til elevmødet.

Glædelig jul og godt nytår.

Dagny.

Kære kammerater 47--48!

Som det så ofte er fastslået, er det overraskelsernes tid, vi lever i. Blandt de få svar, vi fik, er der en hel levnedsbeskrivelse fra en, vi ikke har hørt noget fra i de 10 år, siden vi var på skolen. Tak for det, Thybo. Thybo fortæller, at han begyndte som landmand, da han forlod skolen, opgav det og blev chauffør i D. D. S. G. & I., er senere gennem stillinger som depotforvalter,

bogholder, og hvad det nu ellers har været, endt som kasserer i samme forening. Han er gift og har to små piger på 1 og 2 år. Peter Jacobsen bor i Majgård pr. Højsbo, han lover med tiden at sende sine to piger på skolen, hvis deres gymnastiske evner holder sig. Knud Jørgensen er stadig på de aktives side, dømmes håndbold, spiller fodbold og glæder sig til at se mange kendte ansigter til elevmødet. Forretningsfolk må være på lærerne, det gælder også Elmar, der er slagtermester i Lindved og befinder sig udmærket trods det, at han stadig er ungkarl. Mads Andersen fra Hanning fortæller, at han er blevet forlovet, han vil til at købe sig en gård. Arne Petersen er flyttet til de store vidder ved Nissum Bredning, hvor han har overtaget en grusgrav. Der er uanede mængder sten og grus. I fritiden bader han. Han mangler en rask mand til rensning af vandrender — der gøres dog opmærksom på, at stillingen ikke er pensionsberettiget. Henry har begyndt at mærke alder og gigt; han medvirker ved instruktion af amatørteater, men har lagt idrætten på hylden, helliger sig ellers familielivet med kone og fire børn. Til sommer har vi 10 års jubilæum, og da der samtidig er skoleindvielse, venter vi, at alle, der er i stand til det, begiver sig til »den jyske«. På gensyn.

Glædelig jul og godt nytår.

Henry og Knud.

Kære sommerpiger 1948!

For tiende gang bringer jeg herved det lille bidrag til »nyt«. Blot er jeg ked af, at ikke alle har givet livstegn fra sig. Først er der en hilsen fra »Grand Hotel«, Oslo, hvor Ellen Hoel for tredje år opholder sig. Hun har ikke haft forbindelse med Klara eller Lina. »Mester« kan stadig håndtere den runde kugle; uden forudgående træning blev hun københavnsmeister med 11,69 m. Hun har som deltager på landsholdet i håndbold været i Norge, Sverige, Øst- og Vesttyskland og Jugoslavien. Agnes befinder sig stadig godt ved sit job som sygeplejerske på Frederiksberg Hospital. Lizzie var igen i sommer på »den jyske« med et hold unge fra Sundby Boldklub, hvor hun er træner. Hun har også begyndt at arbejde i P. U. K., og hun passer stadig sit arbejde. Jenny befinder sig godt som bondekone på Sjælland sammen med mand og to drenge. Ruth, der stadig er glad for at bo i Hillerød, skal have fire hold til gymnastik i vinter. Avernakø lever et stille familieliv, hendes to børn vokser og er sunde og raske. På Haslev Højskole underviser Emma i kjolesyning, håndarbejde, gymnastik og boldspil. Magda har al sin tid optaget af hjemmets pligter og sine to børn, som er fulde af energi. Der skulle kunne blive et par gode foredragsholdere

af dem. Emma B. er i bedste velgående med mand og datter. De bor stadig i Juelsminde. Esther er en af de trofaste, og hun giver i sit brev 48-pigerne en ordentlig opsang, fordi de ikke møder til elevmødet på vor gamle skole. Esther bor nu i Horsens, hun regner med at skulle lede gymnastik i vinter. Inger og hendes mand har det godt i Vridders på Mols; de har erhvervet sig en ny bil, som de kører landet rundt i. Jenny-Marie bor i Århus, hvor hun er aktiv gymnast, de har meget glæde af Judith, der nu er fem år. Helboe har sagt farvel til al sport, men hendes fire søde børn kan nok holde hende i træning. Gudrun og Ole har i sommer været på en tre-ugers tur til Østrig og Jugoslavien, hvor de oplevede meget. De har det godt i Ålborg. Ruth (Simon) og hendes mand har god gang i forretningen. De har i sommer fået en ny Opel Rekord. Her fra Vildbjerg kan meddeles, at jeg har det godt; jeg har foreløbig seks hold gymnaster i vinter. Tak for alle jeres breve. Lad mig slutte med det, mange af jer har skrevet: »Til sommer møder vi alle til elevmødet til vort 10 års jubilæum på »den jyske«.

Glædelig jul og godt nytår.

Agnethe Korshøj.

Kære kammerater 48—49!

Det er en dårlig høst, vi har i år. Næste år bliver vi jubilæumshold, og så må vi se at strenge os an. Jørgen Danielsens mor skriver, at Jørgen stadig er i Canada. Sidste vinter arbejdede han i skoven, i sommer er han på en farm. Han regner med at komme hjem til næste sommer. Ejnar Skov har som sædvanlig travlt med at køre roer i denne tid. Han har fået en søn, som han er meget stolt af. Han har som sædvanlig haft et stort hold til idrætsmærkeprøverne, 26 bestod. Selv har han erhvervet guld for 3. gang. Peder Nielsen har solgt sin gård i Tørring og er flyttet hjem til Dalby, hvor han har overtaget sin fars gård. Kristen Kold har travlt med gården hjemme på Tåsinge. Selv havde jeg sidste vinter et hold drenge 7—10 år. I sommer har jeg ikke haft tid til nogen form for idræt. Jeg har bestyret fabrikken i fem måneder, medens chefen var i Canada. Sidst i oktober flyttede vi ind i vort nye hus. Nu håber jeg, at vort hold bliver fint repræsenteret til sommerens elevmøde, vi glæder os til at se den nye skole og ønsker lykke til med arbejdet frem over.

Glædelig jul og godt nytår.

Ejner og Thomas.

Kære sommerpiger 1949!

I år har vi glædet os over at høre fra følgende: Skade har det nu godt efter at have ligget på hospital to gange sidste vinter; hun dyrker ikke nogen idræt. Doris bor stadig som »hus-

moder« på Diakonhøjskolen i Århus, hun har nu også en lille Morten at passe på foruden Hanne. Aase Liboriussen bor for tiden i Sverige, hvor hun arbejder på Akademiska Sjukhuset i Uppsala, hun befinder sig godt der og glæder sig til vintersporten. Magdel bor i Holland og er gift med Joh. Osham, som hun traf på Munkebjerg i 1949. Hun er meget lykkelig; hun og hendes mand holder meget af heste og rider regelmæssigt en tur. Magdel holder også hus for sin far. Else har lige fået sin mand hjem fra Grønland, hvor han har været et halvt år, så der er glæde i det lille hus i Lystrup; Søren og Susanne har fået deres far hjem igen. Inger har travlt med syningen og med at passe sin lille pige. Til foråret flytter de tre ud i et henrivende lille bindingsværkshus i Marselisborgskov. Disse 6 piger sender alle fra 1949 mange venlige hilsener. Til sommer møder vi alle til indvielsen af det nye på »den jyske«.

Glædelig jul og godt nytår.

Else og Inger Dahl.

Kære kammerater 49—50!

Der kommer nu en lille hilsen, som skal vandre mellem os venner fra 49—50 samt venner fra elevmøderne. Her fra Vejles omegn har vi Robert, der har giftet sig og nu er bosiddende i Skibet. De har også fået en søn. Jens Chr. har købt ejendom i Daugård, hvor han samtidig skal være kontrolassistent. Sidste vinter gik han til gymnastik, og i sommer har han ledet håndbold. Arne Jensen er formand for gymnastikforeningen og har ledet gymnastik. Svend Hansen mener, det er sløje tider for dansk landbrug; al hans fritid bliver brugt til at passe høns og bedrift. Ejler har endnu ikke været til gymnastik efter sin operation. Jens Chr. og Ejler er blevet bilejere, så vi venter besøg af dem. Henning er travlt optaget med at passe sin mors ejendom. Knud Olsens kort kom retur. Er der nogen, der ved noget om ham? Fenrik Jens Miller har haft et biluheld med påfølgende hjernerystelse. Han var ikke selv chauffør. Fra september er han lærer ved korporalskolen i Sønderborg. Jens får motion nok til daglig, så han er gået over til en mere stillestående sport som skydning. Ved de militære mesterskaber blev han nr. 6 med maskinpistol, på korporalskolen blev han nr. 1 af lærerne. Harald Christensen, der har sluttet et 18 måneders studieophold i Staterne, kommer hjem til jul med en masse nye impulser til dansk landbrug. Turen fra vestkysten gennem hele landet skal foregå pr. bil, først til Florida og derfra op til New York, hvor han går om bord på »M/S Stockholm«, der ankommer til København den 20. december som juleskib. Vi har det godt herude i Skærup og nyder det dejlige arbejde. Sidste vinter ledede jeg

gymnastikken for karle og drenge, i vinter skal jeg have drenge igen. Skal vi ikke være enige om at møde op allesammen til den store fest på »den jyske« til sommer?

Glædelig jul og godt nytår.

Jens og Preben.

Kære sommerpiger 1950!

Desværre har vi ikke fået skrevet til jer alle, vi mangler nogle adresser, og Henny har været syg. Doris bor i Silkeborg, hun har taget elitemærket i sølv og idrætsmærket i guld og har ikke haft tid til at få flere børn. Ellen har nu to piger, de er fulde af liv og humør, men der bliver ikke megen tid til idræt. Else arbejder den halve dag på skolen, hvor hun har gymnastik med pigerne, ellers passer hun gemalen. Birthe er blevet ringeforlovet med en englænder og rejser til England først i det nye år. Ingrid har fået en søn, så nu har de både dreng og pige. Ingrid nåede dog at tage idrætsmærket i guld for fjerde gang. Mon »Sneglen« eksisterer mere. Doris mener, det er tilladt at melde sig ud, men send den venligst videre. Vi har det fint her på vestkysten. Grethe kan tale rent nu, men hun bliver lidt fræk. Jeg får ikke megen tid til at dyrke idræt, men muligvis vil jeg være med på koneholdet i vinter. Til sommer tager vi os sammen og møder alle til elevmødet.

Glædelig jul og godt nytår.

Henny og Sigrid.

Kære kammerater 50—51!

Det er med blandede følelser, man skriver dette årlige brev til kammeraterne. Der er for mange, der undlader at skrive til os; men stadig har vi håbet om, at til næste år hører vi fra jer alle. Peter har travlt med sit gartneri i Assendrup — mest om sommeren. Vinteren benytter han til at tage rundt til venner og familie. Svend Aage er stadig lige energisk. Han har trænet samtlige håndboldhold i Spøttrup i sommer — 7 hold ialt. Desuden leder han drengegygnastik, og han har taget lederkursus i folkedans. Svend Aage traf i sommer til elevfesten Hans Knudsen med kone og barn. Til lykke med det Hans. Holger melder alt vel fra Herstedøster. Preben er mekaniker i Varde. Han har ikke tid til idræt, men træner med sønnen Ole, som snart er en hel akrobat. Gustav er bosat i Glostrup og nyder sammen med sin kone naturen i Dyrehaven hver søndag på hesteryg. Poul er blevet gift siden sidst, men han får stadig tid til at dyrke idræt og være leder. Jeg er også selv blevet gift og har det godt. Til slut: Giv jer selv den oplevelse at komme til elevmødet til sommer, I kan tro, der er sket store ting.

Glædelig jul og godt nytår.

Poul og Ville.

Hilsen fra Norge.

Aller først til lykke med alt det nye. Nu kommer vi snart en tur igen, selv Rolf fra det høje nord tænker på det. Han arbejder stadig i faderens forretning og har ikke megen tid til at dyrke idræt. Han var i sommer en tur i Finland. Harald ledede sidste sommer et træningskursus for Norges Idrætsforbund. Han har en masse arbejde inden for idrætsforbundet. Han får stadig tid til at holde sig i form, også hvad musikken angår. Bernhard bor i Oslo, han sender mange hilsener til jer alle. Trygve holder til i Kristiansand, hvor han har fint arbejde. Han kan gå på 3-årig teknisk aftenskole ved siden af. Jeg er færdig på lærerskolen til foråret. Jeg driver en del fri idræt. I sommer var jeg til nordisk ungdomslejr sammen med unge fra hele Norden. Ellers går sommeren med rejser, sidste sommer til England og Wales, Holland og Belgien står for tur til sommer. Idrætten går i fisk på den måde, men jeg træner hele året. Det er fint at færdes i naturen sommer og vinter. Lykke og held følge jer alle. De bedste hilsener fra de norske gutter fra 50—51. *Ole Jacob Røren.*

Kære sommerpiger 1951!

Det er ikke alle, der har givet lyd fra sig, men de, der har svaret, får tak. Anny er i blomsterforretning i København og har været det i to år. Anny er forlovet, hun tænker ikke på giftermål foreløbig, de har planer om at rejse til USA til nytår. Idrætten er lagt på hylden. Lise er mor til en dejlig dreng, der fylder 1 år mellem jul og nytår. Hun nyder at gå hjemme og passe »mandfolkene«. Marie og familien har travlt med at se på landejendomme, de drømmer om at få deres eget. Solvei er en ung dame på snart 2 år og meget flink, synes hendes mor. Marie dyrker gymnastik, men mere er der ikke tid til. Dorthe er en lykkelig gårdmandskone i Hem, hvor hun både er husmor og medhjælper i marken. Karen har nu to døtre, hun har i sommer været ivrig håndboldspiller. Alice er hjemme og hjælper til på gården, gamle kammerater er velkomne til at kigge indenfor. Gerda bor i Voldby, hun har fået en søn, og de er lige flyttet ind i et dejligt nyt hus, som de tildels har bygget selv. Gerda har haft travlt med malerpenslen. Lisbeth svæver på lyserøde skyer i øjeblikket og nynner brudevals. Den udvalgte er monstør. De har været på udenlandsrejse i sommer. Hertha maser med eksamen for tiden, hun bliver færdig med studierne til jul. Til lykke med det. Hanne er ikke så rask for tiden, hun er indlagt på kuranstalten Hald ved Viborg. Vi ønsker dig rigtig god bedring, Hanne. Så er der kun mig selv tilbage. Vi bor her i Skærup og passer mejeriet. Bente og Marianne er snart store —

et par meget livlige unger. Jeg er blevet opfordret til at lede gymnastik i vinter, men synes ikke, jeg har tid til det. Til slut en hilsen til jer alle, vi glæder os til at mødes til sommer på den nye skole. Kom nu allesammen.

Glædelig jul og godt nytår.

Hanne og Birthe.

Kære kammerater 51—52!

Der er kun kommet to breve, så det er let overstået i år. Allan Dalgård kom i foråret fra skole og har siden været hjemme. Han har alle papirerne klar, så han kan rejse til Amerika. Han regner med at være der et par år. Han har spillet håndbold og lavet lidt idræt. Erik Clausen blev i foråret forvalter på Løgismose pr. Hårby. Der er 250 tdr. land agerjord, 70 tdr. land eng, gartneri og skov. Han er ivrig jæger og har rig lejlighed til at gå på jagt. Det samme kan siges om Carl Frederiksen, som stadig er hjemme. Han holder gymnastikken vedlige. Carl Ege er gift med en dygtig kone, de driver en stor gård. Lad os prøve, om vi ikke kan tage os sammen og komme til elevmøde til sommer på vor gamle skole.

Glædelig jul og godt nytår.

Alfred Ørbæk.

Hilsen fra Norge.

Siden jeg sendte nogle ord sidste år er der ikke sket meget her oppe. Odvin Viken har jeg ikke hørt fra i lang tid, og selv arbejder jeg nu i håndboldforbundet som forretningsfører og instruktør. Det fører mange rejser med sig, og jeg har ikke haft tid til idræt det sidste år. Jeg sender mange hjertelige hilsener til jer. Lykke til i det videre arbejde på skolen.

John Morstad.

Hämeenlinna julen 57.

Kære danske venner!

Tiden går hurtigt. Det er igen efterår og den tid, da man skal huske årsskriftet. Jeg sender gerne en hilsen. I sommer var jeg en tur i Nordfinland for at fiske, der er mange store åer. Jeg fik dog ikke noget på krogen; men turen var fin. Vi vandrede i urørte fjeldmarker mange kilometer, solen gik ikke ned, og de blå fjelde hilste os. Som instruktør har jeg været meget lad, det var min egen skyld. Nu er jeg med igen. Hilsen til alle kammeraterne og »den jyske«.

God jul og godt nytår.

Timo.

Kære sommerpiger 1952!

Vi glæder os til næste elevmøde, vi er alle spændt på at se skolen færdig, og vi vil gerne opfordre alle til at slutte op i rækkerne. Desværre har ikke alle været flittige til at skrive til os. Karen bor i Jelling; der er en lykkelig begivenhed i vente, så gymnastik bliver det ikke til. Toves mand er nu færdig som soldat, og de har endelig fået et hjem. De har en dreng og en lille pige. Ingrid Christensen har arbejde nok med at passe sin lille pige og hjælpe sin mand ved landbruget. Dårlige tider for bønderne, skriver hun. Ingrid — nu Paulin Hansen — blev gift i pinsen, hun er bosat i Århus og arbejder i en boghandel. Karen Fynbo bliver i vinter på Drejens Optagelseshjem. Hun holder meget af børnene, men endnu mere af sin tilkommende, som hun håber at kunne slå sig sammen med til foråret. I Thorsted er vi indstillet på en rolig vinter, da nr. 3 er i vente. Rita fik den 6. oktober søn nr. to. Tove fra Alrø blev forlovet den 18. oktober og går nu hjemme og syr på udstyr. Maren, der sidste år begyndte på Kunsthåndværkerskolen, har været i Rom på skolerejse. Hun har tilbragt sommeren i Island som pige i huset. Birgitte blev forlovet i marts; men hun har dog haft tid til at gøre noget ved idrætten, og det blev til sjællandsmesterskaber i slyngbold og diskos og danmarksmesterskab i slyngbold med 45,68 m. Erna nyder livet som husmoder i Herlev. Jeg blev gift den 26. september, jeg har det dejligt og nyder at være husmoder. Skriv nu lidt flittigere næste år, så vi får alle med.

Glædelig jul og godt nytår.

Karen og Hanne.

Kære kammerater 52—53!

Da der ikke sidste år kom nogen svar på mine henvendelser, har jeg i år undladt at skrive til jer, idet jeg regner med, at de, der føler lyst og trang vil sætte sig i forbindelse med mig. Der er ikke meget at fortælle om mig selv. Ulla og jeg er ved at bygge hus, og da vi selv laver det hele, kan det jo nok knibe med tiden til noget andet. Vi regner med at få det under tag til jul, men færdigt bliver det først til sommer. Jeg har spillet lidt cricket, der er stor interesse for det her i byen, og vi er den anden klub, der har hold både i første og anden division. Forhåbentlig bliver der igen tid til mere aktiv indsats på idrætsbanen. Lad os nu høre fra jer til næste år og kom til elevmødet på den nye skole.

Glædelig jul og godt nytår.

Peter Sørensen.

Kære sommerpiger 1953!

I år er det gået fint med at samle stof, selv om enkelte ikke har ladet høre fra sig. Kiss er blevet gift og bor i Gyllingskov, hvor hun har et stort hus og en lille pige at passe. Ruth er vendt hjem til Samsø, hvor hun er servitrice; hun har dog haft tid til at spille håndbold. Aud er flyttet længere mod nord til Bodø, hvor hun har fået sit eget hjem. Edith er boghandler i Nykøbing, hun vil gerne ud og se sig om, men det kniber med at komme hjemmefra. Hun har travlt med gymnastik og badminton. Grethe »Fyn« har en lille dreng på 10 måneder, men hun har dog tid til at lede gymnastik i vinter. Lillian er udlært som materialist, hun håber at blive laboratorieassistent i nærheden af København. Inger bor i København, hun og hendes familie har fået en lejlighed i Lillerød, og de glæder sig til at flytte. Else bor nu i Jelling, hvor hun har to dejlige drenge at se til. Jenny er også en af de lykkelige, der er blevet gift siden sidst, hun har dog stadig tid til lidt gymnastik. Grete Randers er også blevet gift siden sidst. Inge blev gift i april og er flyttet til St. Lyngby, hvor de har fået en ejendom på 15 tdr. land. Hun har dog ikke svigtet gymnastikken, hun leder hele tre hold piger. Bodil er stadig barneplejerske i København, der er hun sikkert groet fast, i sommer var hun en tur i udlandet. Her i Kjellerup går alt godt, vi fik en søn i maj, som har fået navnet Kim. Det var hans skyld, jeg ikke kom til elevmødet; til næste sommer håber jeg, at vi alle møder til elevmødet.

Glædelig jul og godt nytår.

Aud og Henny.

Kære kammerater 53—54!

Her er så, hvad vi har modtaget fra gutterne 53—54. Leif Stage har slået sig ned i Nyborg, hvor han har forpagtet en Esso service station. Det er dog ikke det store sus, så det er meningen, at han skal overtage svigerforældrenes ejendom. Idræt er der ikke tid til. Erik er stadig lastvognschauffør, han kører mest langture nu. Leif var sidste vinter på idrætsskolen i Sønderborg. Han rejste så til England, hvor han arbejder på en farm. Jørgen blev hurtigt færdig med civilforsvaret; efter to måneders forløb blev han indlagt på Århus Hospital; han arbejder nu i sit gamle firma og får tid til at spille fodbold i Vejle Boldklub. Karl er stadig i Bøjden, hvor han kører for et kornfirma, han spiller håndbold og badminton. For mit eget vedkommende er jeg blevet gift, vi er flyttet til Lystrup. Jeg spiller håndbold og fodbold. Til sommer mødes vi alle på »den jyske« til elevmødet.

Glædelig jul og godt nytår.

Karl og Svend.

Kære sommerpiger 1954!

Lad mig begynde med Kirsten, der blev gift med »fætter« Svend i marts og nu lever lykkeligt i Århus. Bryllupsrejsen gik til Sverige. Inge Marie blev gift i oktober med sin telefonmand, de bor i Havrebjerg, hvor Inge arbejder i forretning. Julie lever stadig sit liv mellem kyllinger, men nu skal det være slut. Hun har forlovet sig, så der er ikke megen tid til idræt. Karen oplever som sædvanlig en masse; hun kom til Vejle igen til maj, men leder gymnastik i Fredericia 18 timer om ugen, så der er fart i Karens knallert. Birte er rejst fra Kolding, i sin ferie var hun i Paris sammen med sin broder. Elna lever i god behold i Silkeborg. I ferien var hun i Spanien, Frankrig og Italien. Anne bliver endnu i vinter på gigtsanatoriet, hun har i sommer ligget på rigshospitalet. Jeg selv har det godt; er stadig bagerpige på »Østerled«, min fritid går som sædvanlig med at kniple og sy. Til sommer mødes vi alle til elevmødet.

Glædelig jul og godt nytår.

Inge og Bodil.

Kære sommerpiger 1955!

Vi har i år kun hørt fra fem, og det er for dårligt, vi venter svar fra jer alle atten. Else skriver, at hun bliver på Fyn i vinter; hun spørger efter vandrebogen, som meget gerne skulle frem igen. Ruth var sidste vinter på »Ankerhus« husholdningsskole, hvor hun ledede gymnastikken og havde en fin opvisning. I juli var hun husjomfru på »Hesselagergård« for en fransk baron Rotschild. Bagefter inviterede baronen hende og de andre to piger til England, hvor de var i august og september. Ruth hjalp den franske kok i køkkenet. I maj var hun en tur i Norge, og hun vil der op igen til jul, til foråret tager hun sammen med gemalen en tur til Frankrig. Birgit har i sommer været telefonistinde på Horne central, men er nu flyttet til Rynkeby ved Kerteminde. Hun var i sommer til østævne på Bornholm, hun spillede for Svendborg amt. Hanne er stadig i lære som fotograf i Svendborg, hun går en dag om ugen på dagskolen i Odense. Hun er i sommer blevet forlovet med verdens dejligste mand, Otto. Hanne har ikke kunnet dyrke idræt på grund af kludder med hjertet. Lis kom til maj til »Ankerhus«, hvor hun skal være de næste to år. Der er meget at bestille, men hun får dog tid til at spille håndbold i Sorø. I vinter skal hun lede gymnastikken sammen med en kammerat. Jeg hjælper til hjemme. I sommer har jeg været fodermester, og det skal jeg blive ved med, til det værste arbejde er overstået. I sommer har jeg ledet idrætten. Vi håber, at der kommer rigtig mange til sommerens elevmøde. Mød nu op allesammen.

Glædelig jul og godt nytår.

Lis og Ellen.

Kære kammerater 55—56!

Tak for de breve, vi har modtaget. Poul Bundgård opholder sig på Kalundborgegnen, han har dyrket håndbold og fodbold i sommer, har trænet piger og drenge i gymnastik og har haft et karlehold på 25. Knud Olav er soldat og ligger i Odense. Gunnar Plagborg har plads som chauffør i Grindsted, han har fået scooter, men fortæller ikke noget om idrætten. Arne Petersen er på en gård på Als, han går til gymnastik et par gange om ugen. Peder Villadsen har været træner i håndbold og fodbold og dommer i håndbold. Han ligger før tiden som soldat ved livgarden i Sjælsmark. Jeg har gået til gymnastik i sommer og fortsætter også i vinter. Elevmødet kunne jeg desværre ikke komme til, da min ferie faldt i juni, men jeg håber at se rigtig mange af jer til sommer.

Glædelig jul og godt nytår.

Gunnar Larsen.

Kære sommerpiger 1956!

Selv om det ikke er alle, der har skrevet, kan der nok blive lidt at fortælle om hver enkelt, da vi har vor vandrebog at falde tilbage på. Sigrid Nielsen er stadig fynbo. Hun har tabt sit hjerte til gymnastikken og leder både børne- og ungpigehold. Jette har været meget ude at rejse i sommer, men vi har intet hørt fra hende. Helle er stadig teknisk tegner i Århus. Marie er ensom tilbage i Tølbøl, efter at hendes Folmer i vinter er rejst til Bygholm landbrugsskole. Stakkels Duddi. Hun har ligget på hospitalet med brækket ben, så hun har helt måttet opgive atletikken. Grete og Jan i Norge er blevet smedet sammen og lever lykkeligt. Inger Berg har haft et travlt år indenfor gymnastikken. Hun havde sidste vinter ungpigehold i Thorsager og har ledet flere månedsmøder og fællestræninger. I sommer har hun haft et amtshold og har været ude til flere opvisninger med det. Nu prøver hun at lære italiensk. Ebba Bjørn trives godt på Bornholm, hun har fået fast skema på Rønne kommuneskole i håndarbejde og gymnastik. Hun har så ingen aftenhold, da der jo også skal være tid til at hygge sig lidt sammen med manden. Shirley har rejst en del, men idræt er der ikke blevet tid til. Vi byder Jytte Busk velkommen hjem igen, hun er nu begyndt at læse til student på Høng gymnasium. Hun har haft en dejlig tid i Californien, har været både i radio og fjernsyn og på besøg hos præsident Eisenhower. Sigrid Jepsen har plads som husbestyrerinde på en gård ved Kerteminde. Jeg ledede sidste vinter et motionshold her i Borsholm og spillede badminton. I sommer har jeg ikke haft tid til at gøre noget ved det. I vinter går jeg igen i gang med at lede gymnastik, da jeg regner med

at få mere tid tilovers. Jeg gifter mig den 14. december og regner med at komme til at flytte rundt de første par år, da min tilkommende er skovfogedaspirant. Mange hjertelige hilsener og på gensyn til elevmødet, hvor vi alle kommer.

Glædelig jul og godt nytår.

Lillian og Inger.

Kære kammerater 56—57!

Så er det blevet vores tur til at give et bidrag til årsskriftet. Tak, fordi I var så hurtige til at skrive. Aage har i sommer været hjemme, men han har ikke fået gjort noget ved idrætten, da han har været plaget af en dårlig ryg. Så meget mere tid har han haft til at hjælpe sine kammerater, og han synes, de har gjort gode fremskridt. I vinter er han på landbrugsskole på Langeland. Ole er ansat i et forsikringsselskab i København, han har i sommer dyrket fri idræt. Henning har i sommer været murerhåndlanger hos sin fader, han har dog fået tid til at spille fodbold. Han har også virket som håndbolddommer. I vinter er han igen på »den jyske«, efter sigende for at få lært håndstand på plinten. Sverre var efter sin hjemkomst fra skolen murerhåndlanger i sin hjemby. Han har dyrket fri idræt og har instrueret. I juli blev han indkaldt til marinen. Hans har i sommer været karl hos Jørgens far, hvor han regner med at blive i vinter. Han har spillet håndbold i Bøjden og vil i vinter dyrke gymnastik. Godtfred har spillet håndbold og har i sommer trænet med juniordrenge. Han skal nu til at have behandlinger for sin dårlige ryg og regner ikke med at komme til at dyrke idræt, før den er i orden. Jens Arvig ligger som soldat i Ryvangen. Han stod målmand på militærholdet i fodbold. Jørgen Steenbjerg har tjent i Diernæs og skal blive der til februar, hvor han skal være soldat. Han har spillet håndbold i sommer og vil gå til gymnastik i vinter. Hilmer ligger ved flyvevåbnet i Karup, han er overflyttet til militærpolitiet. Jens har tjent ved Silkeborg, han har ledet håndbold, men det gik ikke. Han skal hjem til vinter og lede gymnastik. Han sender en hilsen fra ungarerne, de har været i lejr ved Viborg. Ernst taler nu et fint dansk og har haft arbejde. Julius kniber det mere for, han har ikke haft arbejde, og det kniber med det danske. Åge J. er mejerist i Hem. Han er medlem af Skive Atletikklub og har trænet flittigt, han var med til at få holdet op i mesterrækken. Blev nr. 2 ved de jyske mesterskaber i diskos, men blev ikke placeret ved danmarksmesterskaberne. Evald har sejlet i sommer for det meste mellem England og Rusland, en enkelt gang var han helt i Sibirien. Han har tilmeldt sig til skibsingeniørskolen i Flensborg i efteråret 1958. Andreas er skovpraktikant. Han er glad ved

at kunne færdes i skov og på mark dagen igennem. Han vil søge ind på skovskolen, men skal først være soldat. Han har haft vand i knæene og kunne først være med til stævner sidst i juli. Han har klaret sig pænt, fik tre telemarksmesterskaber. Keld har vi ikke hørt fra. Jeg har ledet fem håndboldhold i sommer, og det gik godt. Jeg var med til landsstævnet i Næstved og vandt kuglestød med 10,42 m. Så der er nok at gøre med at hæve standarden indenfor den frie idræt. Skal vi ikke være enige om at samles allesammen til elevmødet til sommer og opfriske gamle minder?

Gkædelig jul og godt nytår.

Godfred og Holger.

Kære sommerpiger 1957!

Mange tak for jeres breve. Alle undtagen Randi og Helga har svaret, vi havde jo ventet at høre fra jer alle. Corry har kontorplads i Rotterdam, men længes tilbage til Vejle. Hun går til gymnastik to gange om ugen, men det er ikke så godt som i Vejle. Kirsten Tobiasen er glad for at gå på seminariet i Haderslev, men der er meget at bestille. Steffy Nielsen er i lære som klinikassistent i Vejle, hun leder pigerne i Vejle Gymnastikforening. I vinter skal hun på Danmarks Højskole for Legemsøvelser. Friis har begyndt at læse på Ribe seminarium. Margit er rejst til Norge, hvor hun har fået plads hos en disponent i Oslo. Kirsten er i Varde, hvor hun arbejder i en kaffeforretning, hun går til gymnastik og spiller håndbold. Karen Hansen går i skole i Frederikssund, hvor hun har tre hold til gymnastik. Kirsten Brandt er stadig i København, hun træner smådrengene i håndbold. Djonna er på en gård i nærheden af Kjellerup, hun regner med at komme til at lede gymnastik der i vinter. Birgit Petersen er nu flyttet til »Stubbomgård« ved Christiansfeld. Jonna er rejst til Galdbjerg på Fyn. Hun får her brug for Søgårds instruktion som kusk, da hun skal køre bil for enkefruen — bare hun nu tør den gamle dame! Grete Kjær er i gang med at lede gymnastik, hun har allerede haft 28 til opvisning. Hun slider i roerne og har yderligere tabt 5 pund, ialt 11 siden maj. Lis Løcke er nu begyndt på Marselisborg seminarium, hun skal lede gymnastik i Hørning, dels et ungpigehold og dels et småpigehold. Birthe Madsen er begyndt i trikotageforretning i Abyhøj, hvor hun har begyndt at lede gymnastik, hun har to hold. Liv Lunden er hjemme i Verdal, hun har ikke begyndt at lede gymnastik, men håber snart at komme i gang. Ingrid Jensen er stadig hos Dæhnfeldt, hun går til gymnastik i Frem. Kirsten Marie er i sin gamle plads i Rødding brugsforening på Salling. Er endnu ikke kommet i gang med at lede gymnastik. Jeg har

haft 160 piger på gymnasiet til gymnastik fra sommerferien. 1. november rejste jeg til København og går nu på Danmarks Højskole for Legemsøvelser. Til foråret skal jeg igen begynde undervisningen på gymnasiet. Det går godt, så jeg glæder mig til at komme i gang igen. Vores vandrebog er i fuld sving. Husk nu at troppe op til elevmødet allesammen.

Glædelig jul og godt nytår.

Kirsten og Birte.

Kære gamle elever!

Først en tak for alle bidragene til »nyt«. Jeg ved, det er et stort arbejde for repræsentanterne at samle stoffet, og arbejdet bliver ikke lettere af, at for mange undlader at sende deres hilsen til repræsentanten. Jeg tror på, at denne årlige kontakt mellem de gamle elever har sin betydning -- I har her en mulighed for at sende en hilsen til kammeraterne; udnyt denne mulighed.

Som formand for foreningen føler man sommetider trang til at sige et og andet. Noget bliver sagt til elevmødet, men det er jo alligevel kun en lille del af jer, der har mulighed for at høre det. Derfor vil jeg gerne sige det her. Vi bliver altid kede af det, når en eller anden ikke vil være med mere. Tænk over det *to* gange, før I bryder kontakten med jeres gamle skole. Der kan være grunde til, at man melder fra; gør os så den tjeneste at sende et kort i god tid; for jer er det kun en ringe ulejlighed, os sparer det en masse arbejde og ekstra udgifter. Mød op til vort årlige elevmøde. Det er festlige dage, de kan ikke beskrives, de skal opleves. Mange gamle elever kommer aldrig mere tilbage til skolen, når de først har forladt den. Kom til elevmøde, inden I får skolen på for lang afstand. Til sommer er den nye skole færdig. Vi håber på inden for bestyrelsen, at indvielsen af skolen og elevmødet vil falde sammen, så de gamle elever kan få den oplevelse med. Vi håber, at se jer allesammen i de dage. Elevforeningen har besluttet at give en gave til skolen i anledning af indvielsen. Vi har ikke tidligere samlet penge ind til noget blandt de gamle elever; men det er vort håb, at I gamle elever vil være med til at give skolen en gave som tak for alt, hvad den har givet os. Begynd allerede nu at spare op. Køb en sparegris eller lav en selv, læg en 25 øre eller måske en krone i om ugen; for den enkelte betyder det intet, men løfter vi i flok, kan vi klare denne opgave. Vi henvender os til jer engang i løbet af foråret, og vi har gjort plads til 500 små sparegrise, som vi glæder os til at åbne. Det er kun en ide; der kan også sendes penge på giro.

Den jyske Idrætsskole er ved at være færdig nu. Til som-

mer vil vor lille skole være blevet stor. Kun de færreste af os ved noget om, hvad det har kostet af kamp og skuffelser for Sv. Åge at nå så langt. Vi gamle elever glæder os sammen med dem derovre, fordi det lykkedes. Fordi der ikke blev givet op, før målet var nået. Vi skal stadig slutte op bag skolen, heller ikke vi må svigte, hvis vi har mulighed for at give en håndsrækning. Det er — i højere grad end de fleste tænker over — de gamle elever, der bærer en skole fremad.

Glædelig jul og godt nytår.

Thormod Petersen.

*Nuværende og tidligere lærer-
personale ved Den jyske Idræts-
skole ønsker herigennem at sende
gamle elever de bedste ønsker for
julen og det nye år.*

FRA LANDSELEVFORENINGEN

Til 1. maj 1958 forlader Erik Halvorsen Højskolernes Sekretariat, da han er valgt til forstander for »Købmandshvile« højskole. Fra Den jyske Idrætsskoles elevforening skal der lyde en tak for den indsats, Halvorsen har gjort. Det er ham, der har skabt sekretariatet og har givet det den centrale plads, som det har fået. Vi ønsker Thyra og Erik Halvorsen lykke med på vejen i deres fremtidige gerning.

Det væsentligste arbejde indenfor sekretariatet har været tilrettelæggelsen af de mange korte sommerkurser på højskolerne, og disse kursers popularitet stiger fra år til år; gennem dem er det lykkedes at få mange højskolefremmede ud på vore højskoler. Der er skabt en tradition, der givet vil få stor betydning for højskolen på længere sigt. Det er vort håb, at det må lykkes at finde en leder til sekretariatet, der kan føre arbejdet videre frem. Der er nok at tage fat på, og vi tror på værdien af, at disse opgaver løses.

Thormod Petersen.

NYE MEDLEMMER I ELEVFORENINGEN

Indmeldt i 1956.

Aktive.

1199. Ellen Hess, Vissingsgade, Vejle.

Passive.

1200. Postvagtimester A. Østberg, Ørstedsgade 3, Vejle.

1201. Teglværksbest. Bech, »Nørremarkens Teglværk«, Vejle.

Vinteren 1956—57.

1202. Jens Rasmussen, Sejet pr. Horsens.

1203. Godtfred Kristensen, Nyholm, Fajbjerg.

1204. Ejgild Schultz, Thorsager.

1205. Aage Nielsen, Thorum, Roslev.

1206. Andreas Sandersen, Borgeskogen, Porsgrunn, Norge.

1207. Jens-Arvig S. Andersen, Mullerup pr. Slagelse.

1208. Keld Finn Larsen, Saxogade 100, København V.

1209. Hilmar Thorvaldsen, Ryvej 27, Skanderborg.

1210. Aage Jeppesen, Lindum pr. Roslev.

1211. Ole Førster Petersen, Hagavej 2, Søborg.

1212. Henning Andersen, Idrætsvej 5, Snedsted.

1213. Jørgen Steenbjerg Sørensen, Egsmarken, Horne, Fyn.

1214. Hans Gynthersen, Rold pr. Bred, Fyn.

1215. Finn Lystbæk, Godsbanevej 10, København V.

1216. Evald Rettig, Blasborg 27, Flensborg.

1217. Holger Nielsen, »Lem Kæmpegård« pr. Brodal, Salling.

1218. Sverre Vambheim, Ulvik, Hardanger, Norge.

1219. Jørgen Helt, Ribevej 14, Helsingør.

Sommeren 1957.

1220. Grete Kjer Petersen, Hyrup pr. Øsby, Sdrj.

1221. Birgit Petersen, Skydebjerg præstegård pr. Årup, Fyn.

1222. Margit Larsen, Nysted pr. Dejbjerg.

1223. Karen Hansen, Dalen, Frederiksværk.
 1224. Corry Hettich, Diuwe Kerkstraat 17, Rotterdam, N. Holl.
 1225. Bodil Friis, Nørregade 12, Frederiksværk.
 1226. Jonna Paulsen, S. Vornæs, Landet B., Tåsinge pr. Svendb.
 1227. Randi Bleken, Bleiken st., Hadeland, Norge.
 1228. Kirsten Lundsby Jensen, Agerbæk skole, Agerbæk.
 1229. Lis Løcke, Silkeborgvej 311, Åbyhøj.
 1230. Djonna Pedersen, Markedsgade, Kjellerup.
 1231. Steffy Nielsen, Ørstedsgade 56, Vejle.
 1232. Kirsten Tobiasen, Søndermarksvejen 36, Vejle.
 1233. Kirsten Nielsen, Fjaltring pr. Ramme.
 1234. Ingrid Storm Jensen, Gyldenrisvej 1, Odense.
 1235. Birthe Madsen, Heimdalsvej 14, Åbyhøj.
 1236. Liv Lunden, Lysthaugen, Verdalen, Norge.
 1237. Kirsten Brandt, Tinghøjvej 26A, Søborg.
 1238. Birte Thomsen, Den jyske Idrætsskole, Vejle.
 1239. Helga Poder, Klostergade, Bække.
 1240. Signe Troelsen, Rask Mølle.

Passive medlemmer.

1241. Chr. Sørensen, Kragelundsvej 1, Højbjerg.
 1242. Aksel Kolsted, Vejlbysgade 8, Risskov v. Århus.

HUSK! HUSK! HUSK! HUSK! HUSK!

at meddele adresseforandringer til elevforeningen!

REGNSKAB

for Den jyske Idrætsskoles elevforening
i tiden 1. juni 1956 til 30. juni 1957.

Indtægter:

Kassebeholdning pr. 1. juni 1956 indestående i banken	127,85
Indestående på girokonto	13,66
Opkrævning af porto ved udsendelse af årsskrifter til Sydslesvig 5 × kr. 1,90	9,50
Opkrævning af porto ved ekstra udsendelse af årsskrifter	37,20
Bidrag til elevforeningen: Otto Jacobsen 4,00, Amanda Nissen 6,00, Arne Pedersen 10,00, Gunnar Larsen 5,00 og Ragnhild Slots 10,00	35,00
Indgået kontingent efterbetalt for 1954—55 3 bidrag à 6,00	18,00
Indgået kontingent for 1956 (644 medl.) à kr. 6,00	3864,00
Renter på girokonto	8,31
Renter på bankkonto pr. 1. februar 57	9,66
Ialt	<u>kr. 4123,18</u>

Udgifter:

Fragt af årsskrifter til Norge	11,55
Trykning af postopkrævningskort	47,06
Trykning af årsskrifter	2749,45
Forsendelse af årsskrifter på opkrævn. 603 à kr. 1,00	603,00
Forsendelse af årsskrifter til Sydslesvig	25,30
Forsendelse af årsskrifter til ind- og udlandet	7,60
Forsendelse af årsskrifter til Norge + P. O. kort	77,70
Told af årsskrifter i Norge	40,04
Porto til ekstra udsendelse af årsskrifter	48,00
Duplikering af skrivelser	7,50
Kontingent til landselevforeningen, 449 medl. à 0,25	112,25
Portoudlæg	14,03
Kassebeholdning pr. 30. juni 57, indestående i Vejle Byes og Amts Sparekasse	373,82
Indestående på girokonto	5,88
Ialt	<u>kr. 4123,18</u>

Regnskabet revideret og fundet i overensstemmelse med
kontotilgodehavende og bilag.

Vejle, den 20. juli 57.

Rask Nielsen. Charles Lange.

GENERALFORSAMLINGEN

Efter at formanden, Thormod Petersen, havde budt velkommen valgtes Rask Nielsen enstemmigt til dirigent. Han konstaterede generalforsamlingens lovlige indvarsling.

Derpå aflagde formanden beretning, hvori han indledningsvis udtrykte en vis vemod over, at det nu var sidste gang, man var samlet til generalforsamling i den lille, hyggelige gymnastiksal.

Årsskriftet blev omtalt som det væsentlige bindeled indenfor foreningen, og en særlig tak rettedes til repræsentanterne for veludført arbejde.

Kassereren, Knud Thomassen, oplæste derefter regnskabet, men gjorde opmærksom på, at han denne gang aflagde beretning for 13 mdr., idet han — under hensyntagen til elevmødets omlægning — fandt det naturligt at afslutte regnskabet pr. 30. juni, således at det fremtidige regnskabsår går fra 1. juli til 30. juni.

Kassereren kommenterede udførligt hele regnskabet, der balancerede med kr. 4123,18 og viste en kassebeholdning på kr. 379,70. Bl. a. blev der gjort opmærksom på det glædelige i, at en del gamle elever havde fundet det opportunt at ordne deres forhold til elevforeningen, andre havde sendt foreningen et lille bidrag uopfordret.

Der blev endvidere gjort opmærksom på det urimelige i, at man måtte betale told af elevskriverne til bl. a. Norge. Hertil havde forskellige ordet.

De tre bestyrelsesmedlemmer Thormod Petersen, Knud Thomassen og Tage Søgård blev alle genvalgt.

Vedrørende repræsentantskabsvalgene gav disse også genvalg over hele linien med undtagelse af årgang 1947, hvor Dagny Jørgensen blev valgt i stedet for Edith Fruerlund.

Til revisorer nyvalgtes Valdemar Bonde og Sv. Aage Thomassen med Rask Nielsen som suppleant.

Under eventuelt havde Svend Aage Thomsen ordet for at gøre rede for, hvordan han havde tænkt sig skolens indvielse til sommer med medvirken af gamle elever. Han håbede, indvielsen kunne finde sted sammen med elevmødet, men den endelige afgørelse angående dette beroede hos skolens hovedbestyrelse.

Flere havde ordet angående en gave fra elevforeningen til skolens indvielse.

Det overlodes til elevforeningens bestyrelse at finde ud af, hvordan indsamlingen skulle etableres, og hvori gaven skulle bestå.

Om dette sidste er I allesammen på nuværende tidspunkt orienteret gennem den udsendte cirkulæreskrivelse.

Tage Søgård.

ELEVMØDE

Forhåbentlig går vort ønske i opfyldelse, så vi kan afholde indvielse af skolen sammen med elevmødet, men I skal nok få besked i god tid.

Så derfor reservér allerede nu lørdag den 19. og søndag den 20. juli og gør mænd, koner og kærester opmærksom på, at de må lade jer rejse og gerne selv tage med.

Husk at medbringe idrætstøj og sengetøj, da I ikke kan påregne at låne det her.

På gensyn!

Svend Aage Thomsen.

INDHOLD :

	Side
<i>Tage Søggård: De små glæder</i>	3
<i>Signe Troelsen: En god »værtinde«</i>	10
<i>Thormod Petersen: Sprængte traditioner</i>	13
<i>Svend Aage Thomsen: Brev til gamle elever</i>	18
<i>Svend Aage Thomsen: Skolens kursusvirksomhed</i>	34
Nyt fra gamle elever	46
Fra Landselevforeningen	64
Nye medlemmer	65
Elevforeningens regnskab	67
<i>Tage Søggård: Generalforsamlingen</i>	68
Elevmøde	70